

Pozadované výkony pro odevzdání DP:

- A - Seznam příloh
B - Rozbor místa a úkolu

Poznámka:

Předpokládám, že esej s obrazovým doprovodem, dokládající autorovo vnitřní a interpretaci daného místa a úkolu.

- C - Návrh (povinný minimální rozsah, možno doplnit o další části)

C.1 situace širších vztahů

C.2 situace řešeného území

C.3 plidorysy základních úrovní návrhu

C.4 fezy

C.5 pohledy

C.6 architektonický detail

C.7 interiérové perspektivy

C.8 exteriérové perspektivy a záskresy do fotografií

C.9 model

- D - Průvodní zpráva a technická zpráva s bilancí ploch

- E - 2x sada změněných výkresů pro opONENTA a pro archivaci ve formátu A3

Elektronická podoba všech částí diplomní práce na CD-ROM

měřítka

M 1:200

M 1:100

Vedoucí diplomové práce:

Zadání diplomové práce:

Termín odevzdání diplomové práce:

Jiří Suchomel

prof.ing.arch.akad.arch.

.....

Datum 16. ledna 2006

16.1.2006 v 10:00 na děkanátě FA

vedoucí katedry

Podpis

Jiří Suchomel

V Liberci dne 26.9.2005

děkan

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI

FAKULTA ARCHITEKTURY

Katedra architektury

Akademický rok 2005/06

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

pro:

Lukáše Broma

obor:

3501T002 architektura

Název tématu:

Zástavba Spálená- Charvátova Praha

Zásady pro vypracování:

Místo:

Předmětem řešení je území v Praze 1, vymezené soutěžními podmínkami.

Komentář:

Na řešení území byla v roce 2000 vypsána architektonická soutěž. Současně podmínky jsou pro účel diplomové práce ohlášeny jako zavazně s možnostmi modifikace v odůvodněném případě. Cílem diplomové práce je navrh prostorového a funkčního uspořádání významného městského prostoru na stanici metra a funkční řešení zástavby poloblouku v atraktivní poloze v centru Pražské památkové rezervace s dostatečně uvoľneným paterem

Podklady:

Výkresová a textové podklady ze zadání soutěže.

100

Technická univerzita v Liberci
Universitní katedra architektury
Vorontovova 13, 461 17
PSČ 461 17

diplomní projekt

Multifunkční dům „U Ježíška“
Spálená - Valdštejnová - Charvátova / Praha 1
metro - obchod - administrativní - bydlení - zahrada

obstar
šíření vztahy

VIZUALIZACE
vykres / text

téma

Hledání hranice mezi otevřeným a uzavřeným prostorem je podstatným tématem pro formování celeho bloku a vymezení stavebního objemu na parcele. Dům je mimořadnou v měřítku historického centra města. Limitem se pro mne stala budova OD Tesco, ke které se množ návrhový objekt odvolává mísíkem, nikoliv výškou charakterem.

CO

jd jsem se úkol řešit ideově, ve smyslu pozice architekta jako dložka, který hledá ne snad nemocné, ale určitě bolavé místo. Nekladl jsem takový důraz na ční výškovost parcely, jako spíše na kvalitu. Nejprve jsem pro nově vzniknoucí domy okolí K samotnému vymezení stavebního programu, bych zde rád svůj postoj tak, že domy nejsou důležité, důležité je město. Pokud bych byl kdečen, že zde žádny dům stát nemá, byl bych zde opravdu nic nepostavil.

sobu jak ukol řešit je bezesporu více. Nebýlo by asi zásadní chybou přistoupit k nezářené a toto „zakázané“ místo přebagrovat a definovat znovu. Ponechat jen vazby jakými jsou především OD Tesco, eskalátorový nástup-výstup z metra, a tramvají a pěší trasy křížující území. Takoové řešení bude zaistě preferováno v investorem. Soutěž z roku 2000 představila několik takových možných řešení s iální možnou mítou zastavenosti a naprostou eliminací těch „špatných živů“ jakými současně slánky s rychlým občerstvením, velká nevyužitá vonná plocha za stanici nebo malá ulička ihovou mezi OD Tesco a ulici Vladislavovou. Prost všecké ktoniké kvality soutěžních návrhu jsem skepticky v lejich dlouhodobě skutečně problému.

„že nelze přehlížet něco, co tu prostě je. Stánky s rychlým občerstvením a asi chouly nazevem drobná architektura, zde vznikly přirozenou cestou náhodky a ky. Samy nejlépe dokazují právo na život a samy o sobě nejsou věci opovržení. Jsou sice určitým náhosem ulice, ale nejsou vřtem a nemělo by se s nimi ani tak at. Především s nimi nejze bojovat už len proto, že jsou jednoduše silnější. Pokud novu použili slova Roberta Venturinha, tak zkrátka:

„budovy musejí přejít instalaci automatu na cigaretu.“

adé, že odmitáme vstupovat do své „záříkovým podhledem rozzařené kanceláře imobilizované atrium s chocholicem z umělého kamene a plastovou palou, pak rá nož kceptovat reálitu se vším všudy. Při návratu domu do tohoto místa jsem se my proky nepřenášet, ale naležit pro ně prostor a formu. Nepovražíji toto za téma kce, ale za obecně preferovaný přístup k architektonickým a urbanistickým

Vnější vlivy návrhu

Jsem přesvědčen, že nelze z daného místa dlouhodobě odebrat jeho současného složitosti několika světů, iže však jednotlivé složky mezi sebou provázat, některé poslat jiné ulumiti. Vytvořit rámcem pro budoucí vývoj. Prostor za obchodním domem Tesco musí nadále udělen zásobovací vstupy, musí se však stát také přehledným a prostupným územím pro pasanty a pokud to bude možnost doplnkového drobného prodeje – tedy současně „tržní uličky“. Předprostor stanice metra ve Spálené ulici musí vytvořit jasné vymezení bloku, ale zároveň dát možnost nadchnout se a využít dobré dimenzovanou rozptýlovou plochu pro zastávku tramvaje. Přesunutou uliční frontu mezi Teskem a nárožním domem s Purkyniovou ulicí zacelit. Vytvořit překlenutí jejich dvou různých měřítek a různé úrovny deťailu. Naopak se zadí k ulici Vladislavové, ale vybranout okolní domy k dialogu a spoolečnému zárávemu prostředí pro bydlení i odpocinku v centru. V ulici Purkynově akcenovat nárožní dům, ale respektovat ustupující výškovou úrovňí sítěch. Celý prater zpřehlednit a zpřístupnit, ale zachovat optimální množství cenových komerčních ploch. Uvažovat v širším kontextu tradičních pěšin tras městem skrz pasáže a polovojenné vnitrobloky zahrady. Ze starého města přes pasáž Platyz skrz průchod Chicago“ pasaž Olympic z ulice Purkynovy do Spálené a Lazarské Františkánskou zahradu přes pasáž Tetu k ulici Vladislavové směrem ke Spálené a k Národní třídě.

JAK

né téma

2/ Otevřené uzavřené

Hledání hranice mezi otevřeným a uzavřeným prostorem je podstatným tématem pro formování celého bloku a vymezení stavebního objektu na parcele. Dům je masivní hmotou v měřítku historického centra města. Limit se pro mne stala budova OD Tesco ke které se mnohá navrhovaný objekt odvolává měřítkem, nikoli však charakterem. Máj je pevným blokem s betonovou fasádou, výrazně dimenzovanou konstrukcí, je v podstatě uzavřený do sebe. Uvnitř je již modifikováno vše uměle nezávisle na okolí a to včetně světla. Jako 100 procentní obchodní dům s jedním vlastníkem funguje takto vytvořeny svět celkem efektivně.

Předepsaný program mělo zadání však vyžaduje více přirozeného oslnění, více provětrávání i a neposlední řadě také více viditelných výkadelic obchodů v parteru. Snažil jsem se tedy za pevnou schránkou mřížové předsobené fasády vytvořit i z zmíněný členěný prostor. Vnější forma je tedy pouze zasobníkem pro různé vkládané funkce. Efekt by měl být takový, jako když sledují děti na ulici z okna za záclonou, vidí vše, ale sami vidět nejsou. Pokud poodstoupím více od okna, tak se mi ztrácí detaily a přesávám být rušen životem na ulici. Také ne vždy by měla vnější síť důsledně překrývat objem za ní. Pokud by bylo možné nový dům popsat jako krehký blok, byl bych šťastný.

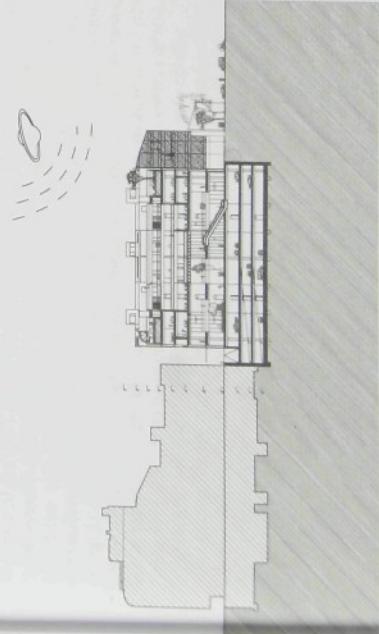
jjí do dané lokality dům o základních vnitřních hrubých rozměrech 50 x 57 x 29 m. někni blok o požadované trojúhelníkové obvodní, administrativní, bydlení doplněnou o zeleně a odpočinkového prostoru. Zásadní snahu a hlavním cílem je vytvořit terý bude něst můj osobní názor nejen na toto místo, ale i na architekturu obecné ! Tedy v tomto smyslu autororskou architekturou. Nepovažuji za dostatečné a ani e nechá se determinovat prostředním nároly, že e celý vymezený prostor uvnitř e pouze z vnitřních vlivů. Snažil jsem se tedy prosadit své téma / téma pro tento obrazně tedy postupovat při návrhu nejdří venu dovnitř, ale i zevnitř ven.

m se vše přiblížit motivy, které by měli tvorit kostru domu
alní příběhy, otevřené a uzavřené, ornament a detail,
ly a soukromý prostor

ním tématem domu jsou vertikální příběhy, tedy kudy prochází světlo, lidé, zelen, logie. Od podzemky na střechu, ze své kanceláře ve čtvrtém podlaží k autu v mni garáži. Ze svého bytu na patře k sousedům přes společnou terasu. Cely dům uji i komunikační jádra, která distribuuji jak obyvateli bytu v horních podlažích a unance a klienty kanceláří ve středních elážích, tak například i vozítkaře do o obchodního podlaží. Z povahy a rozměru Kosík je velmi podstatné dobré i a z toho důvodu také prořezání a členění. Snahou bylo loto probrání řešit i jako výprubě v smyslu provázaných otevřených zahrádek a zelených pasů od střechy aancelářské úrovny. Veškeré členění by však mělo byt vnitřně pouze uživatel i tak spíše podvědomě, než jako oddělování jednotlivých částí. Z vnějšku dům jako kompaktní blok.

ikální příběhy

Výrazným motivem domu je jeho prolomení ve dvou ze čtyřeho stran. Jde v podstatě o nedodržení uliční čáry a legitimnost tohoto zásahu nejspíše neleze posoudit zcela jednoznačně. Základní rozhodnutí spadá právě do kategorie otevření-uzavření, kdy se snážím propsat geometrické přímecky ulic do tohoto bloku. Zejména v ulici Spálené je rovnoběžně s uliční čárou ve Vladislavově a v tomto místech ide o odkaž z něčeho, co je za domem a není viděný přeneseno dopředu. Stejně tak tomu je i u šikměj geometrie krájejici parter domu do „malteřského kříže“. Při výstupu z eskalátoru podzemky je vzdá šikmým průhledem až do ulice Spálené. Toto propisované i má napomoci jakémusi „transparenční“ pevného bloku. Ovšem samo o sobě je pouze vodítkem, podstatnější důvody vycházejí více ze zkušenosí se současným stavem. V ulici Spálené používají ustupujení domu s terminálem za dobré z duvodu dimenzování rozplývové plochy přestupního uzlu metro-tramvaj. Především v lehčin městech je nepříjemně spojení od metra na Národní třídě kolem rozpolně fasády Tesa, kde stačí aby se jeden slověk zastaví a způsobi ucpání tohoto konduitu. Nechtěl jsem tedy totou utopeni jestě ze „zkrácené“ lízni dvoraný OD Máj a spolu s mnoha navrhovaným domem vypoříeného obchodního náměstí je zamyšlený ivar jistá zkouška odolnosti (měho domu), Prolomení stran dovnitř bloku spolu s rozšířujícími se hrdly Kříže v úrovni parteru je také myšleno jako mechanismus pro nasávání lidí. Pokud jdu po ulici, sleduj výkladní skříň a věci za nimi, přirozeně kopruji uliční frontu a to někdy i v místech, kde by bylo kratší, jít přímo. Prolomení v ulicích Spálená a Purkyněho límit způsobem vlnuje chodce do nitra domu, je potom už jenom na nich jesli se nechají vlnkat nebo ne. Pokud to tak není... nevadí.

3 / Ornament dekor detail

Vyraznou částí domu je jeho fasáda, je tvorěna z předsazených kovových mříží, více je betonových panelů s vykreslenými ornamenty. Od Máj. Nejen názvu „U Ježíška“, převzatý po původním objektu, ale i některé detaily a ornamente by měly odkazovat k původnímu chrámovému nebo ještě lepě klášternímu. Požadovaný efekt již zmíněvané záclony bych opravil na vltář velkých prostílen katedrály a hra slunce na mramorových podlahách je pak přenesen do interiéru umělkovaných kanceláří. Zaměstnanci pracují a prostorem se ozývá pouze ševelení (klávesnic), tak jako v kostele. A není úniku.

4 / Veřejný a soukromý prostor

Rád bych se zde vícemini o zahrádce za zdí. Je prostorem křížení několika tras, je první věci, kterou uvidíte při výstupu z metra. V tomto smyslu je prostorem zcela veřejným. Na druhou stranu je předprostředem baru situovaného do tloušťky zdi ve Vladislavové ulici a jejistym pokračováním zelených ploch ve vyšších podlažích domu a v tom smyslu patří k tomuto domu i ke zmíněnému baru. Není však tím samým parkem, co je v lečto místech v současnosti. Je společným vlastnictvím konkrétních místních obyvatel i zaměstnanců kanceláří a obchodů. Problémem vlastnictví současněho veřejného prostoru v této lokalitě je ten, že nepatří nikomu a laki si jej plivlastnila početná skupina sociálních živil a přetvořila si ho do podoby, která vyhovuje jí. Ostali jenom rychle procházejí. Boj s kriminálnitou je potom v mnoha místech prostorem potkávání iž jen z povahy soudce.

Samotný dům je potom v mnoha místech prostorem potkávání iž jen z povahy multifunkčního objektu. Ochozy vnitřní dvorany jsou prostorem veřejným, avšak další uvolnění v jednotlivých podlažích iž náleží více k užívání dané etáže. Snazí jsem se tato místa akcentovat, protože je mi takový model bližší než rozsekatorování a škatulkování. Požadovaná napří 50 percent obchod a služby, by mohla být t flexibilnejší, při využití čtvrtého nadzemního podlaží jako typu SO-HO, tedy možnost konverze kancelářského prostředí na obytný prostor a naopak. Při konstrukční výšce 4 metry je to jistě možné. Mnohé terasy a pochazi střechy ve vyšších bytových podlažích casto náleží dvou a více užívatelem. Zabezpečení soukromí je však prioritou a tak by mohé průhledy do sousedních bytů byly řešeny oddstupňováním transparentnosti závěsy, které by zájistily požadovanou míru „interakce“.

Před výstavbou stanice metra Národní třída stál na tomto místě v uliční franti domu hostinec „U Ježíška“. Dům i hostinec získaly jméno podle obrázku, jenž byl na tomto domě vymaloval. Pražská domovní známení jsou fenoménem, který postupně z města mizí. Dříve byly domy pojmenovány podle lečto známení a názvy i znaky je neopouštějí ani při změně majitele. Do západního průčelií jsem vložil dva prvky z onoho domu „U Ježíška“, jedním je původní klasickní schráňko s hloubkou, štukového reliéfu, v kovové fasádě byla nejspíše provedena jako litinová plastika. Na stejně straně domu je pak fasáda naspodu ukončena pásovým dekorem převzatým také z původního domu. Nejdje ani tak o snahu navazovat na předešloji dům jako o vnitřní pořízení detail a ornamente do hry. Snad to nehořozí českou přísnost, at' už je to okolo.

Ani ostatní detaily domu, jakymi jsou zábradlí ve vnitřní dvoraně nebo stahovací

mřížoví na východní fasádě by nebyly zakoupeny v Baumaku, ale vytvořeny na zakázku.

Při současných možnostech - například digitálního tisku do ocelové desky pomocí

okrtna charakterizovaná heslem „méně je více“ si naříká na složitost a ospravedlňuje jícování motivované dosažením působivosti. Díky ni si „architekt může sám vybírat, čeho má problémy chce řešit“. Nicméně pokud být architektem znamená být „zavázán mu individuálnímu způsobu vidění vesmíru“, pak takový závazek jistě znamená, že architekt určuje, jak by se problémy měly řešit, a nikoli to, které z nich řešení vybere.“

Dert Venturi Žitost a protiklad v architektuře

stov mezi ulicemi Spálená, Purkyně, Vladislavova a Charvátova je velmi roztríštěný. Některé jeho části ožívají v noci a přežívají přes den, jiné je střídají během dne. To to nikterak harmonické soužití, ale výsledek velké atraktivity území pro mnoho odlišných lidí souběžně. Je pod neustálým tlakem předních – turistů i Pražanů. Notné místo lze chápat jako živý organismus s jeho dobrou i temnou tváří. Přehánění lze však říci, že temná strana je nyní v převaze. Blížší seznámení s to denním i nočním životem je však základem pro nalezení klíče ke stanovení málního programu a dalšího vývoje. Posílení světelských stránek tohoto bezesporu navého místa s velkým potenciálem jsem se rozhodl vzít jako téma diplomní práce.

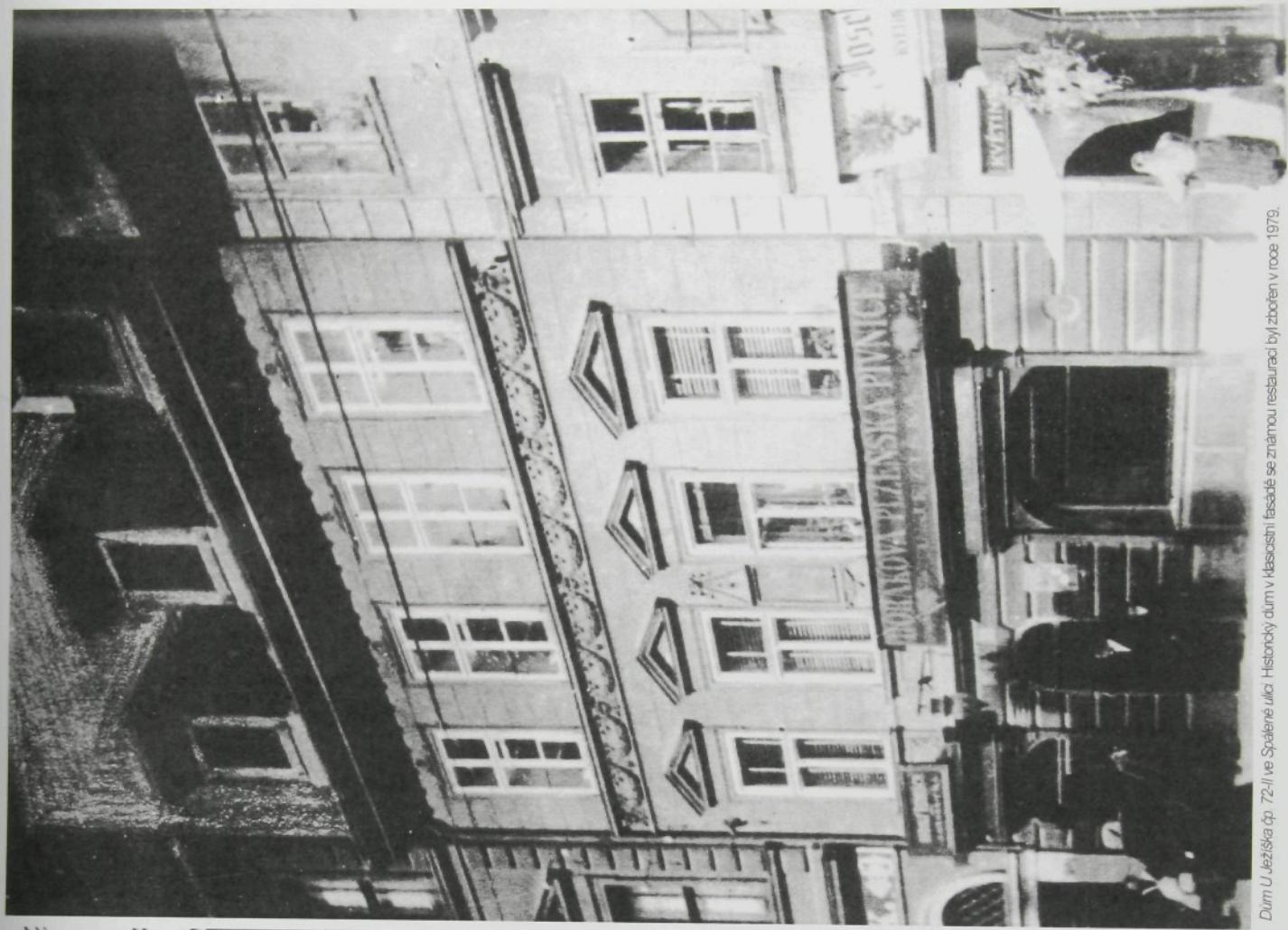
U JEZÍŠKA
Spálená 72-11

roce 1979 pak stá

etice Národního

českého

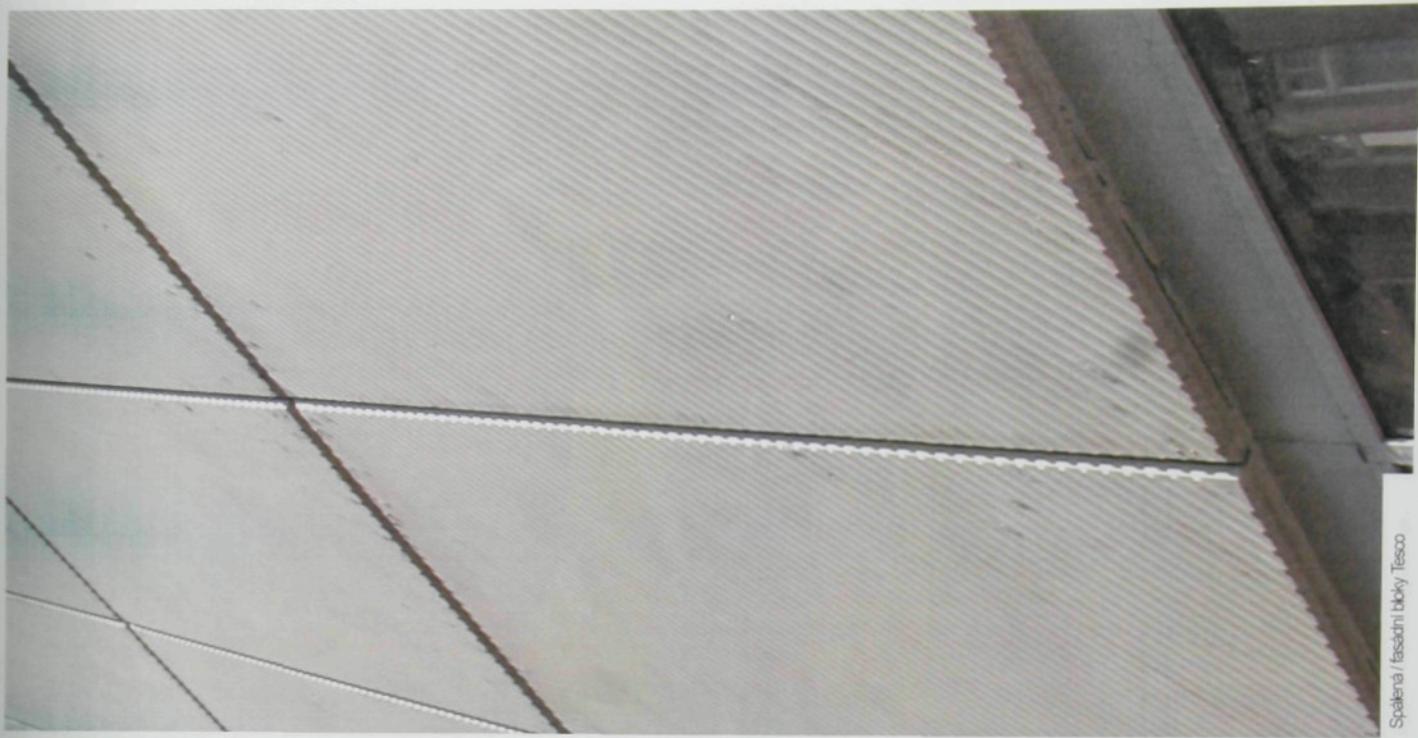
návštěva. Blok historických domů byl zbourán v letech 1971-72
rok 1969

V letech 1971 až 1972
byla započata výstavba
obchodního domu Máj.

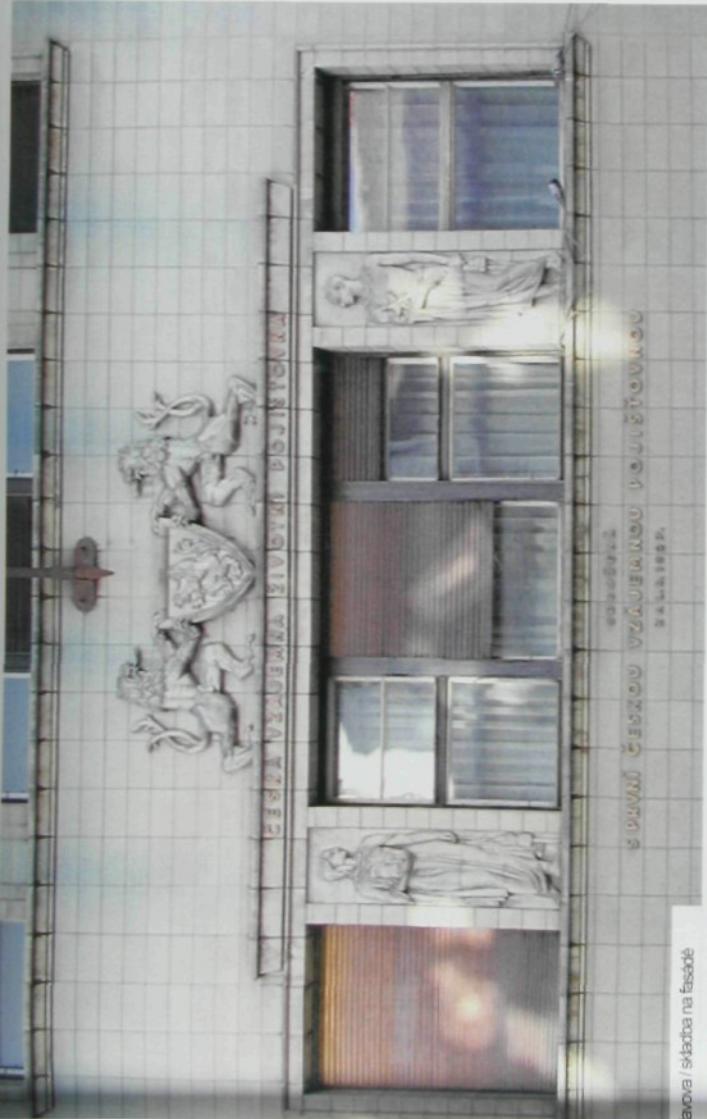
V roce 1979 pak stanice
metra "Národní třída".

Zmizela Praha - Staré a Nové město s podskalím
náklad Paseka v roce 2002

Spálenka / fasádní obrázek Tesco

relief na věžejsím domě

obraz / rytina

Výkres / informaci o systému mimo

lá / zelený neon

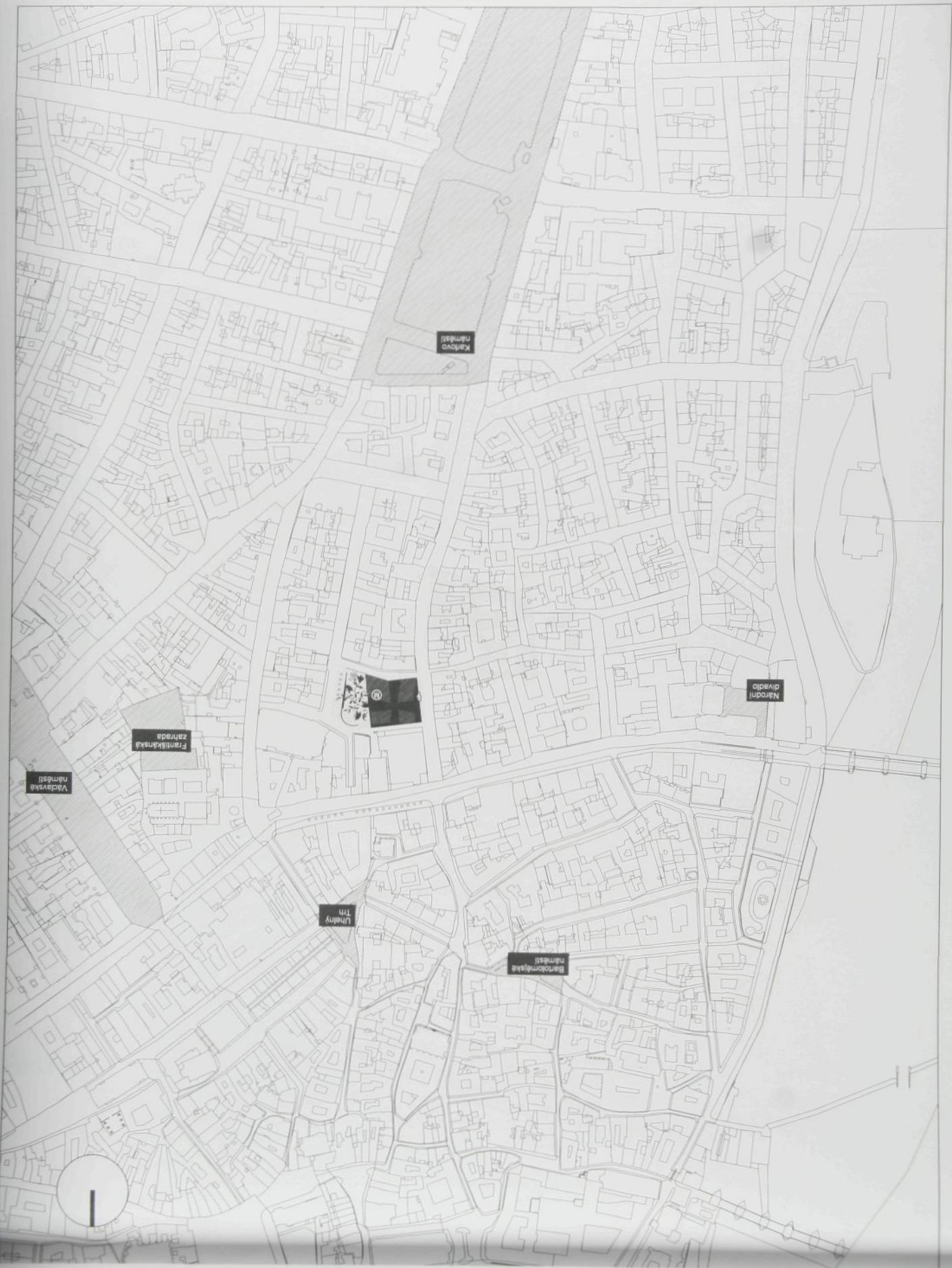

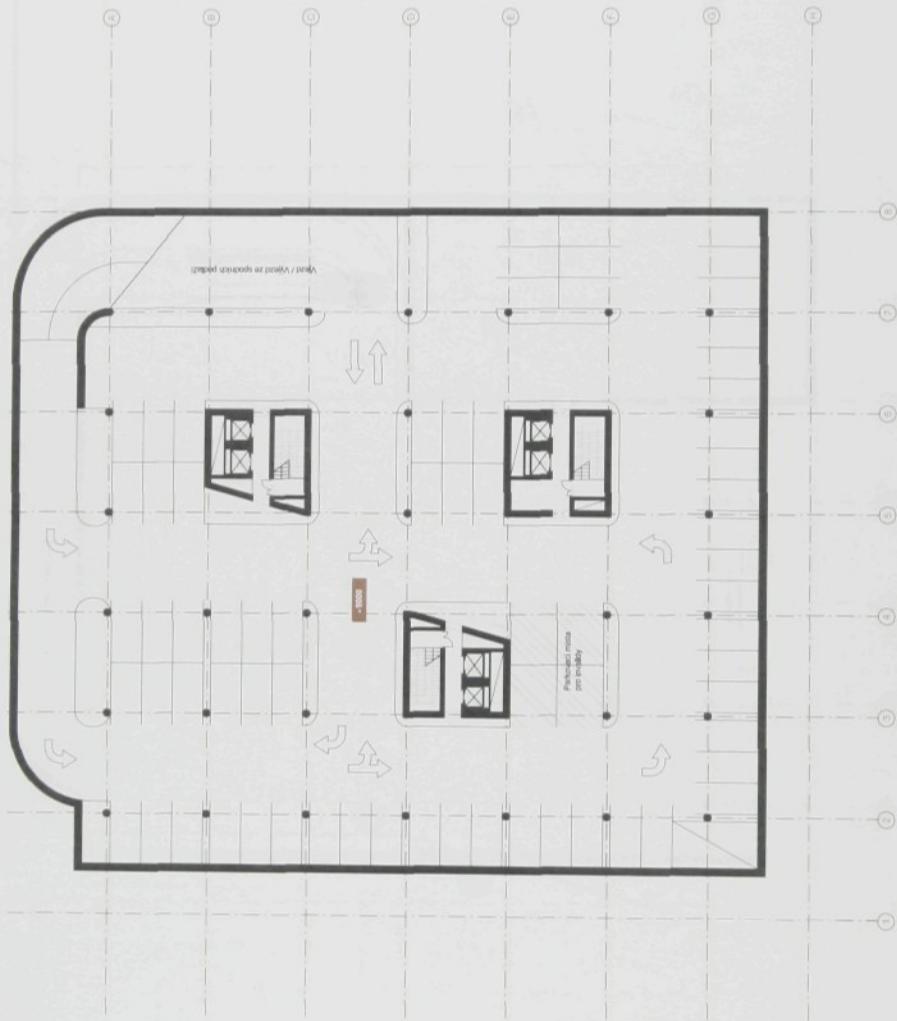
a pizza gyros pizza gyros

II. prostředky rákos

lema

Půdorys -2PP

úroveň -8200
konstrukční výška 3700
světlá výška 3000

69 parkovacích míst
vnitřní rampa
sklon 10%

Půdorys -3PP

úroveň -11900
konstrukční výška 3700
světlá výška 3000

69 parkovacích míst
principiálně 71
bez parkovacích ploch
pro invalidy
vnitřní rampa
sklon 10%

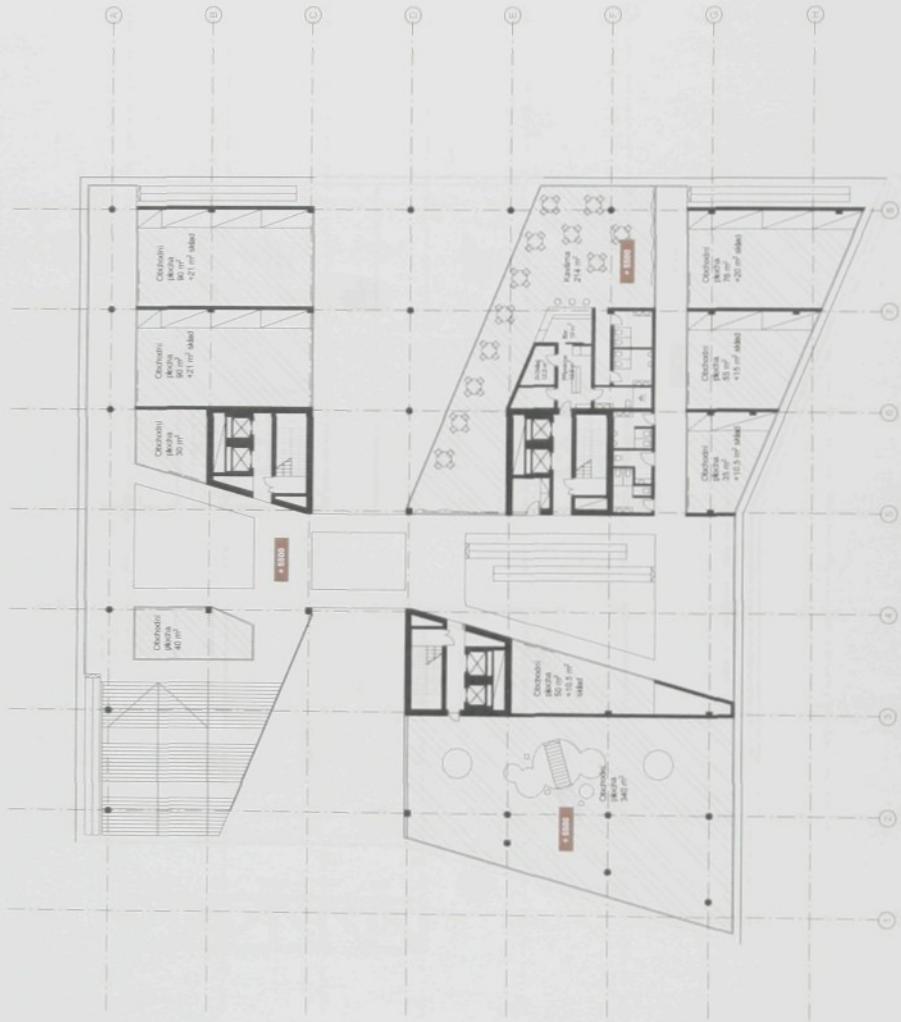

Půdorys -1PP	
úroveň -4500	konstrukční výška 4500
světlá výška 3800	
51 parkovacích míst	
hlavní vstupní rampa	
sklon 15% kryta	
vnitřní rampy	
sklon 10%	
500m² zázemí metra	
bez specifikace	
technologie	

Pūdorys 1NP

úroveň + 0.000
konstrukční výška 5500
světlá výška 4400
cca 1200 m² využitelných
komerčních ploch
5 eskalátorů / 6 výtahů
a 4 schodiště

Pudorys 2NP

úroveň +5500
konstrukční výška 6500
světlá výška 3000-4000
cca 1200m² využitelných
komerčních ploch
včetně kavárn / 47 míst
s omezeným ruchem
provozam
šíka pochozech ramp
1500 až 6400
5 eskalátoru / 6 výtahu
a 4 schodiště

Půdorys 3NP

úrovň +11000
konstrukční výška 4000
světlá výška 3000

cca 2388m² kancelářských plach
servisní společné ateliéry
pedprostor s relax. zónami

Půdorys 4NP

Úrovně +15000
konstrukční výška 4000
světlá výška 3600

cca 2270 m² kancelářských
ploch
servisní společné aitum
předprostor s relax.
zónou

Püdorys 5NP

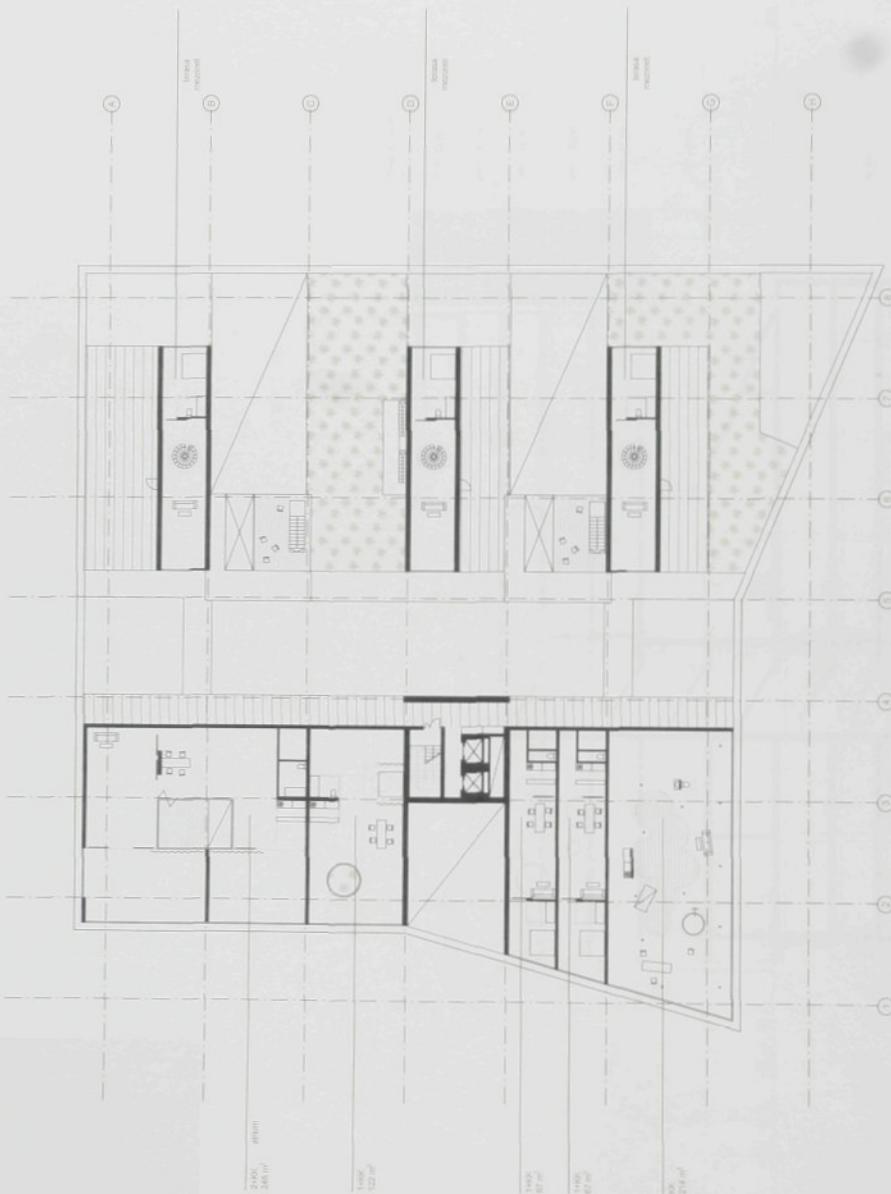
úrovně +19000
konstrukční výška 3300
světlá výška 3000

cca 1557m² bytových
ploch

vstupy byly ze společné
dvorany / pavlače

prozářnost s dáním
nominálního podzemního
zeleného rámu
a jehož výstupem
zahraničí

Půdorys 7NP

úroveň +25600
konstrukční výška 3300
světlá výška 3000
cca 716m² bytových
ploch

vstupy/býtu ze společné
dvoranu/pavlače

1 výah do úrovne 7NP
stěnní vokonevní
byt v horní patře
mezonetu, terasy

Mužíkovičová, D. & Žežka, S. 2011. Spálená - Vladišlavova - Charvátova / Praha 1 - Zahrada - obchod - administrativa - bydlení - zahrada

Řez B-B příčný

orientace V-Z
návaznosti na Tesco

Řez A-A podélný

orientace S-J
návaznost na Tesco

- 3 parkovací podlaží
- 2 obchodní
- 2 administrativní
- 3 bytová

Střecha - 29,4m

7NP - 25,6m

6NP - 22,3m

5NP - 19,0m

4NP - 15,0m

3NP - 11,0m

2NP - 5,5m

1NP - 0,0m

-1,5m

-2,2m

-3,0m

-4,5m

-6,0m

-7,5m

-9,0m

-10,5m

-12,0m

-13,5m

-15,0m

-16,5m

-18,0m

-19,5m

-21,0m

-22,5m

-24,0m

-25,5m

-27,0m

-28,5m

-30,0m

-31,5m

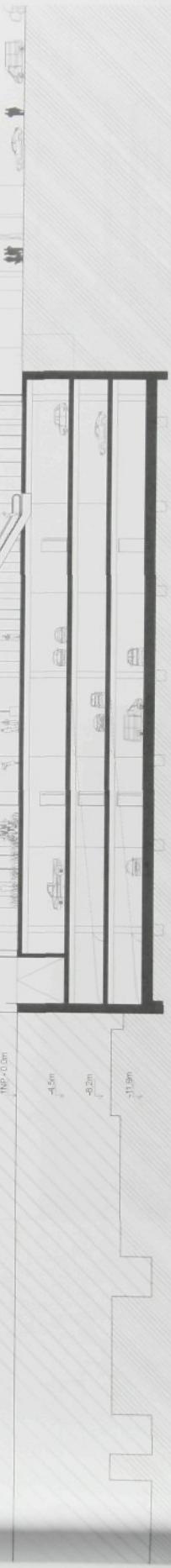
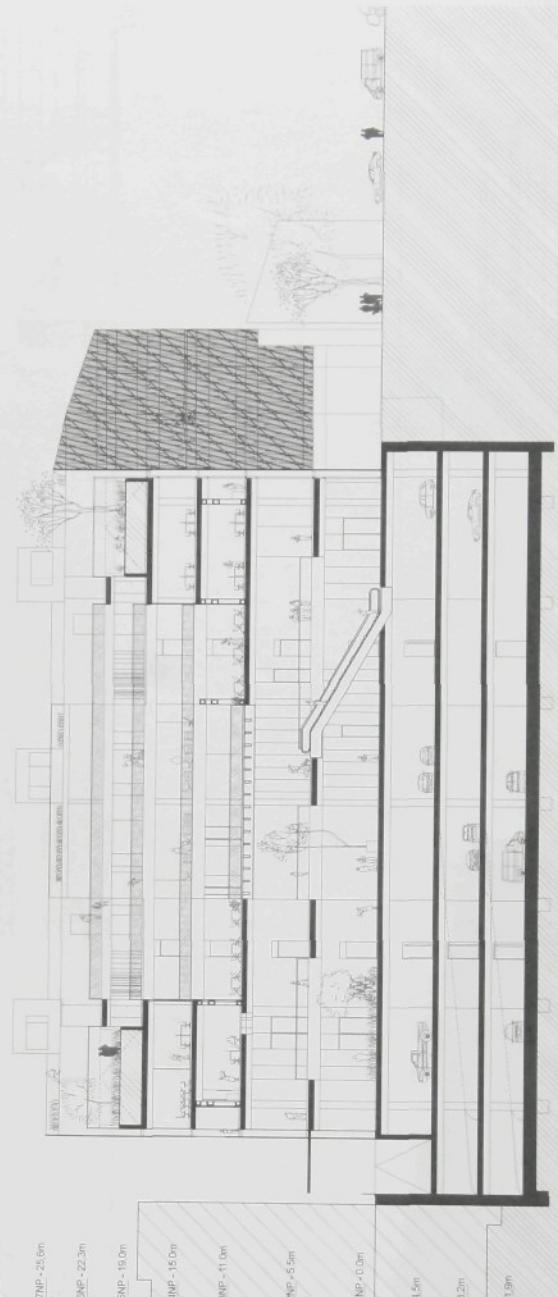
-33,0m

-34,5m

-36,0m

-37,5m

-39,0m

Vladislavova

POHLED - UL. PURKÝŇOVA

Spálená

Purkýňova - jímlí leseda m 1:500
obrázek řešení leseda m 1:500

člma

metro

obchod

adresa

charakter

zahrada

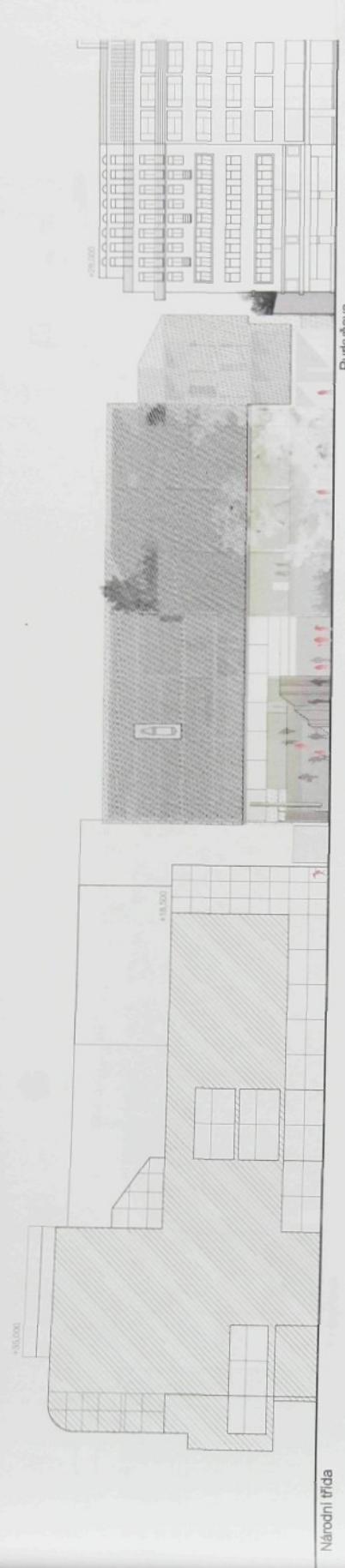
Multifunkční dům „U Ježíška“
Slezská - Vladislavova - Čarvaldová / Praha 1

dokumentní projekt

Slezská 72-11

Slezská 72-11

U JEŽÍŠKA
multifunkční dům „U Ježíška“

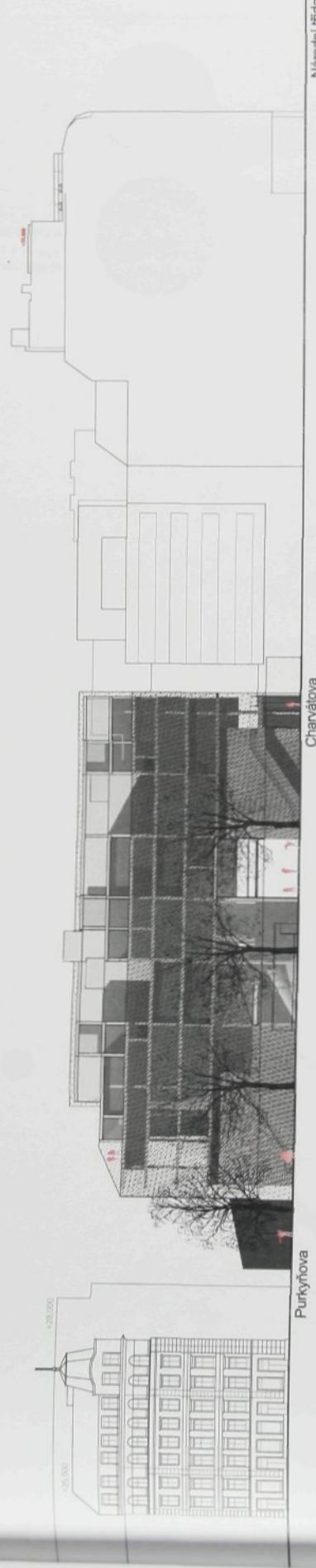
POHLED - UL. SPÁLENA

Purkýňova

Národní třída

diplomní projekt

téma

POHLED - UL. VLADISLAVOVA

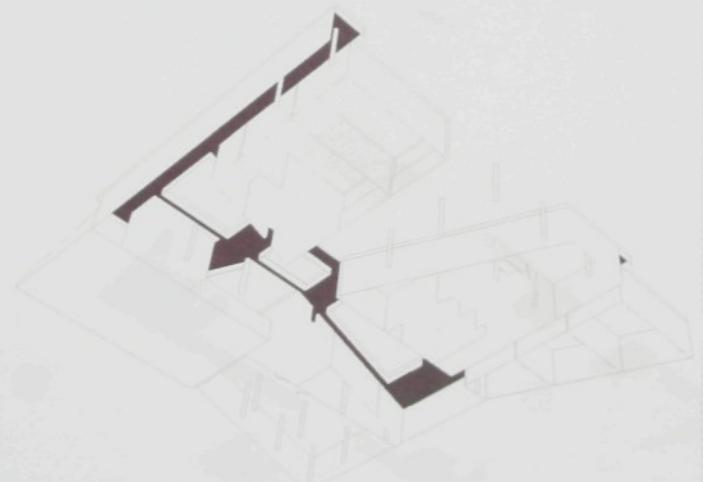
POHLED - UL. CHARVÁTOVA

a soukromé zahrady
zeleni, venkovní
vegetaci plachy

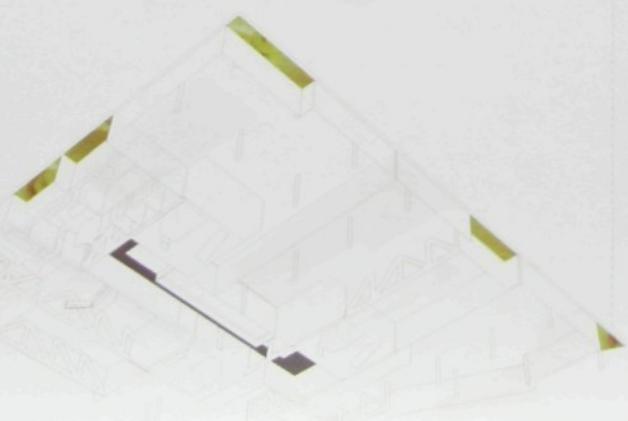
verejné komunikace
zeleni, venkovní
zeleni plachy,

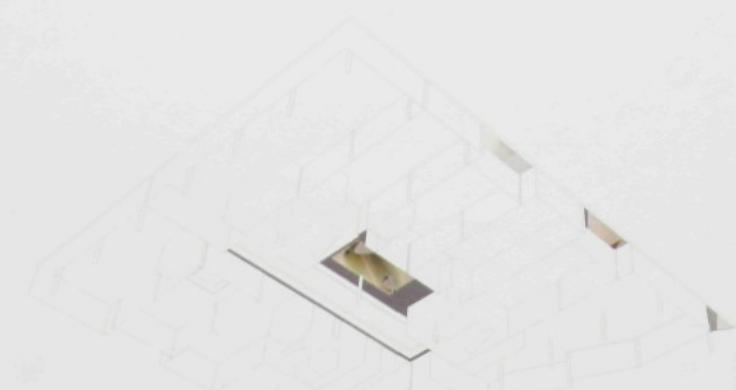
1up

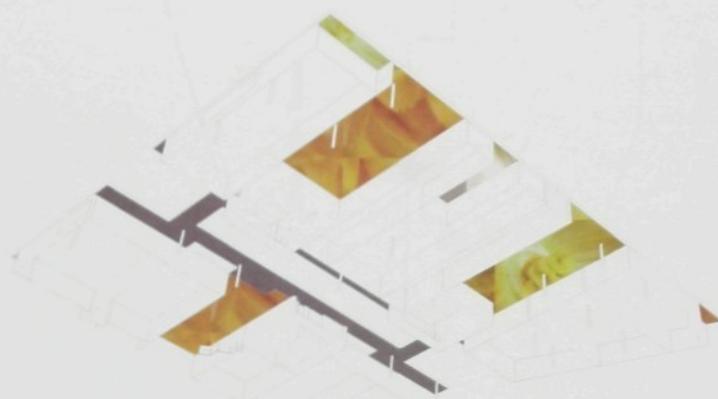
2up

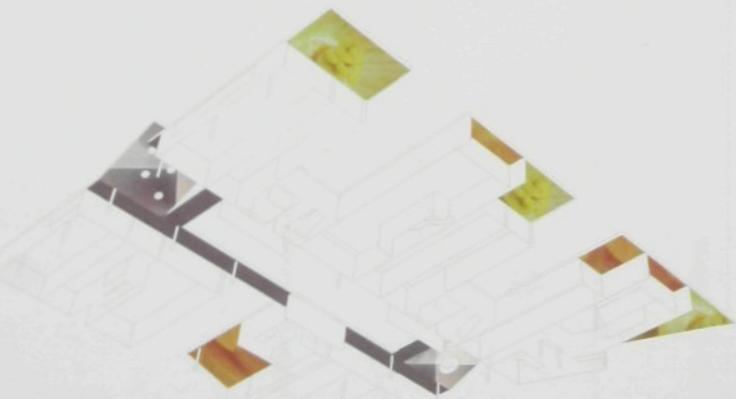
3up

4up

5up

6up

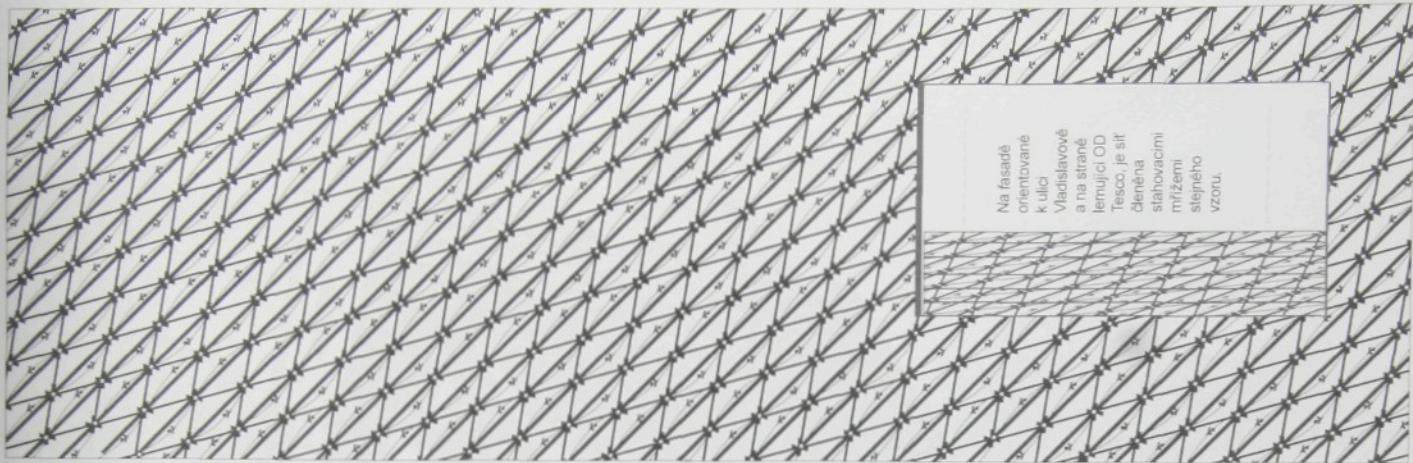
7up

Severní - Tesco

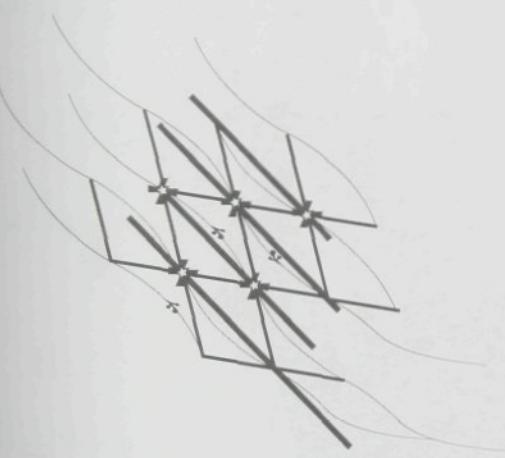
Východní - Vladislavova

Jižní - Purkyněova

Západní - Spálená

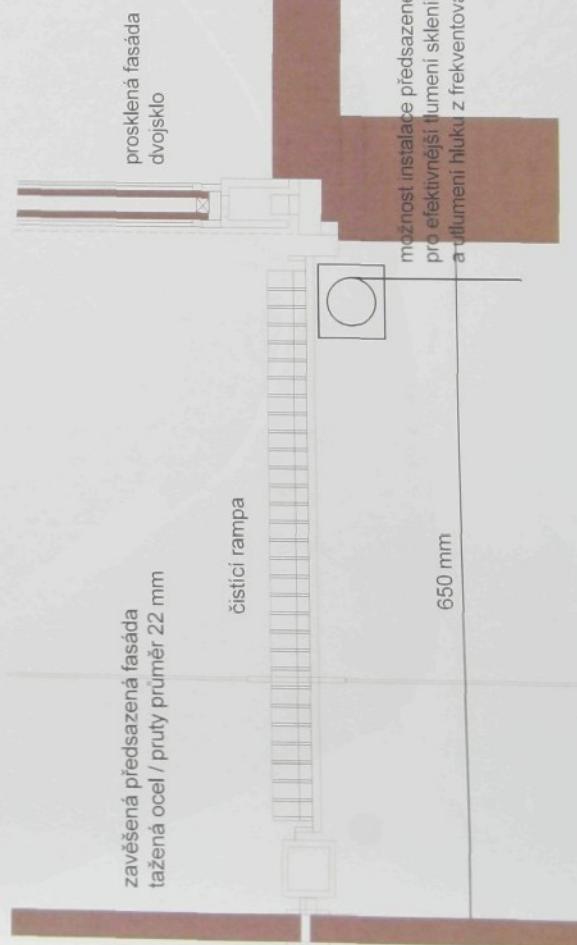
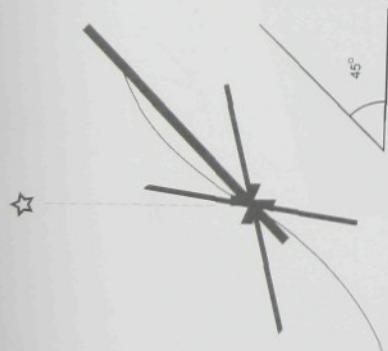
Na fasádě
orientované
k ulici
Václavské
a na straně
lemující O&D
Tesco, je situována
zářeň sítí
stacionární
mířkami
stejného
vzoru.

Sopoucí prvek odkazuje na křížový
plátnos parteru... charakteristický znak.

Křížení pod úhlem 45 stupňů je parafrazi
pohledových panelů obchodního domu
Máj a jeho extenzivním pokračováním
dále do ulice Spálená.

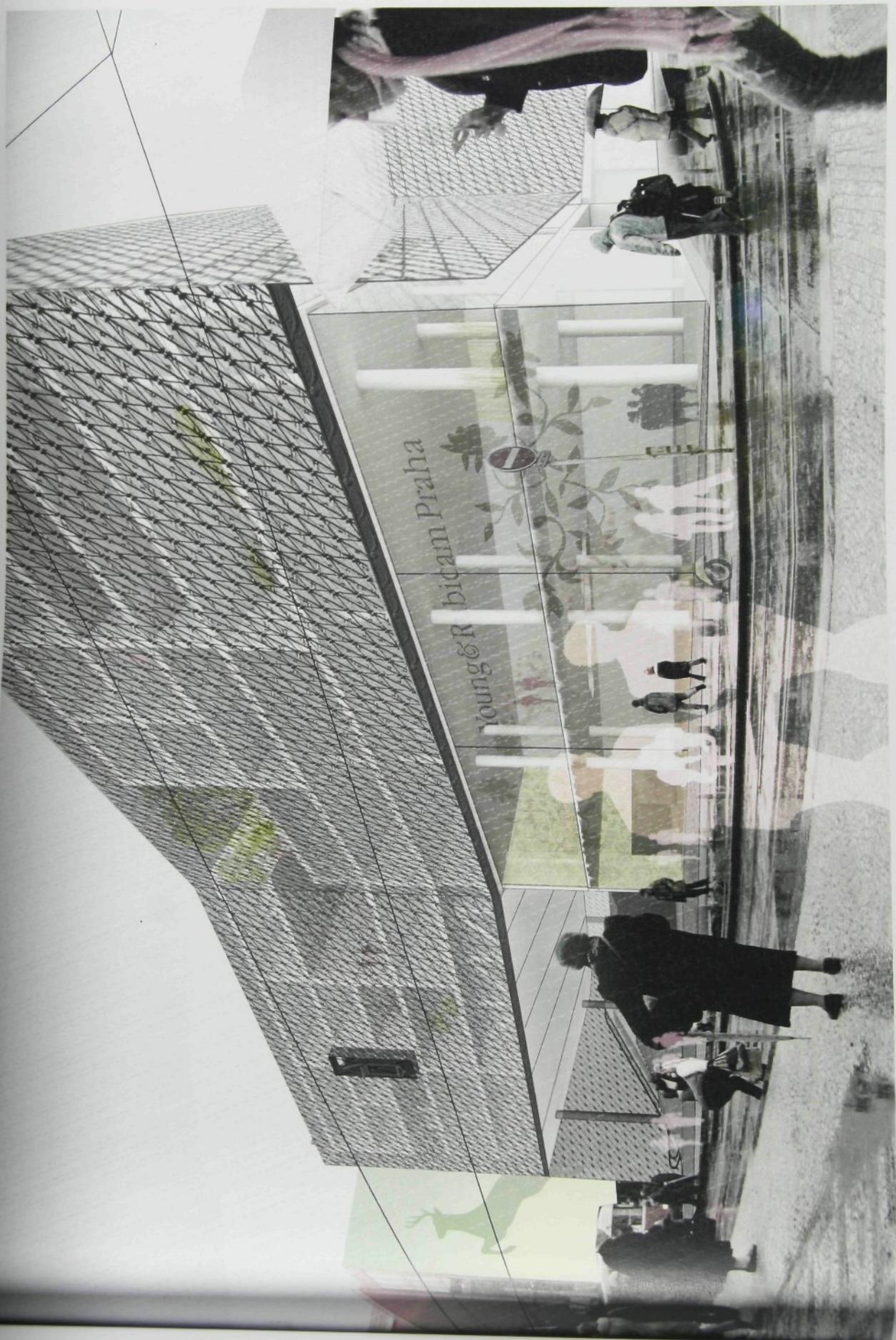
Do středu křížení jsou instalovány světelné diody
s krystikou (světlo jde pouze ven). Pevný blok
je možno v noci rozzařit a vytvořit dojem
hvězdné oblohy nebo živoucího organismu.
V současné době lze uvažovat o ovládání
druhu záření počítačem... výškovní světelný dešť,
náhodné problikávání, atd.

diplomní projekt

Dvě obchodní etáže nového domu neznamenají konkurenční velkému obchodnímu domu Tesco, ale posílí oboch nové zóny, která by měla maximálně využít velký ruch přestupu.
Tato čelní strana je billboardem jako Piccadilly Circus, ale svou hmotou chrání prostor pro bydlení do Vladislavovy ulice.

Ulice Spálená,
zmeněná průčelí domu „U Ježíška“ vymezuje prostor významného přestupního uzlu.
rastrová fasáda je adaptivním protázením fasády obchodního domu Tesco.

Snahou bylo vytvořit velkost úměrný společný veřejný prostor a vybídnout okolní dany k jistým očekáváním věnují také pozornost herastavové protuce ulici s předpokladem vzniku nové, doufajme kvalitní architektury, která by měla poslat toto místo k dialogu a spolupráci na navýšení kvality bydlení i odpadku v této lokalitě.

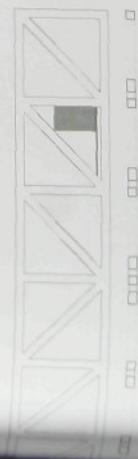
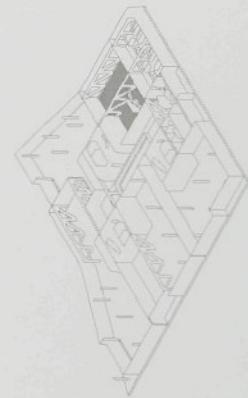
Vladislavova ulice
Zámecké nádvoří vznosí zahrady ustupuje a rozšiřuje prostor v ulici Vladislavové a především ve čtvrti Černá rovina v blízkosti na průčelio Chicago

S jistým očekáváním věnují také pozornost herastavové protuce ulici s předpokladem vzniku nové, doufajme kvalitní architektury, která by měla poslat toto místo.

Ukázka prostoru kancelářských podlaží - 3NP
Konstr. výška 4000 mm
přístup a dosvětlení z dvorany

24m - 11. podl. - pomocí příhradového nosníku na výšku jednoho
stěnového patra tj. 4m. Prostupy mezi diagonálními se středními výskou
1800, levo 2m. Vz. nákres.

The Roosevelt Island Universal Arts Center

Průvodní zpráva k diplomové práci

Technická Universita v Liberci
Fakulta architektury
katedra architektury
ak.rok 2005/2006
obor 3501T002

Zpracoval: Jakub Hlaváč
vedoucí: prof.ing.arch.akad.arch. Jiří Suchomel
konzultant: Ing. Kateřina Tomanová
 Ing. Jan Suchánek
 Doc. Miroslav Melena
oponent: Ing.arch. Pavel Vaněček

motto

„ ...ale tady, v tom obrovském chaosu bez jakýchkoliv pravidel a hranic, v metropoli, která žije čtyřiadvacet hodin denně svým vlastním životem, se prostě potřebujete něčeho chytit. Do New Yorku si nikdy nejedete odpočinout. Odpočinout si jedete od New Yorku.“

Jan Šmid, Tenkrát v Americe, 2005.

„To šlo jednou pět kluků do školy. Oni ovšem chodili do jiné školy, než do jaké děti chodí. Nebyla to ani první ani druhá třída, ale úplně jiná škola, jakou nikdo nezná. Tak šli a cestou uviděli ve vysoké zdi z kamenů starou železnou branku, celou rezavou.

Tu zed' však nebylo vůbec vidět, protože byla tak zarostlá psím vínem, že vypadala jako pralesová zed' a ne obyčejná. říkalo se také, že psi ze širokého okolí, a to bernardýni, křepeláci, stavěči, setři, jezevčíci, pudlíci, foxteriéři, vlčáci, a dokonce i pes čau-čau, kterého ještě nikdo neviděl, chodí v noci k té zdi a psi víno trhají, dávají si je do rendlíčků, skleniček, hrnečků a pijí je na svatbě. Když ovšem svítí úplněk.

No a těch pět kluků se zastavilo u té branky a řeklo si, že se podívají dovnitř; ale hned viděli, že to nebude nic lehkého. Dvířka byla těžká, rezavá, s velkým zámkem a velikou železnou klikou, na kterou ani skoro nedosáhli.“

Jiří Trnka, Zahrada, 1962.

motto

1 Zadání - Roosevelt Island Universal Arts Center

2 Rozbor místa a úkolu

2.1 ROOSEVELT ISLAND V AGLOMERACI NEW YORK

2.2 SOUČASNÝ STAV OSTROVA

2.3 SPOJENÍ OSTROVA S MĚSTEM

3 Návrh řešení

3.1 TAJEMNÁ ZAHRADA

4 Průvodní zpráva

4.1 URBANISTICKÉ A ARCHITEKTONICKÉ ŘEŠENÍ

4.2 ZELENÁ ZEĎ

4.3 STROMOVÉ CESTY

4.4 VNITŘNÍ PARK

5 Technická zpráva

5.1 ARCHITEKTONICKÉ A STAVEBNÍ OBJEKTY

5.2 OBJEKTY, ARCHITEKTONICKÉ, DISPOZIČNÍ A KONSTRUKČNÍ ŘEŠENÍ

5.2.1 *Divadlo a amfiteátr*

5.2.2 *Event Hall*

5.2.3 *Ateliéry a bydlení pro umělce*

5.2.4 *Obytné bungalovy*

5.2.5 *Galerie Smallpox Hospital Ruin*

5.2.6 *Black Box Theatre*

5.2.7 *Technické objekty – správce a ochranka*

5.2.8 *Technické objekty – kanceláře a infoboxy*

5.3 DOPRAVA

5.3.1 *Podzemní příjezdová komunikace*

5.3.2 *Lodní doprava*

5.4 SÍTĚ

5.5 OSVĚTLENÍ

5.6 SEZNAM PŘÍLOH

1 Zadání - Roosevelt Island Universal Arts Center

Citace ze zadání:

.... Místo: Jižní cíp Rooseveltova ostrova na řece East River v New Yorku naproti budovám OSN.

Komentář: Předmětem řešení je návrh centra umění ve smyslu vypsané mezinárodní soutěže, zahrnujícího úpravy prominentně situovaného soutěžního území a ruiny bývalé nemocnice. Očekáváno je vytvoření poskytujícího optimální podmínky pro aktivity předepsané soutěžním zadáním a celková kultivace jižního cípu ostrova.....

2 Rozbor místa a úkolu

2.1 Roosevelt Island v aglomeraci New York

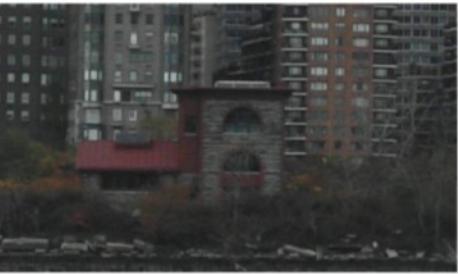
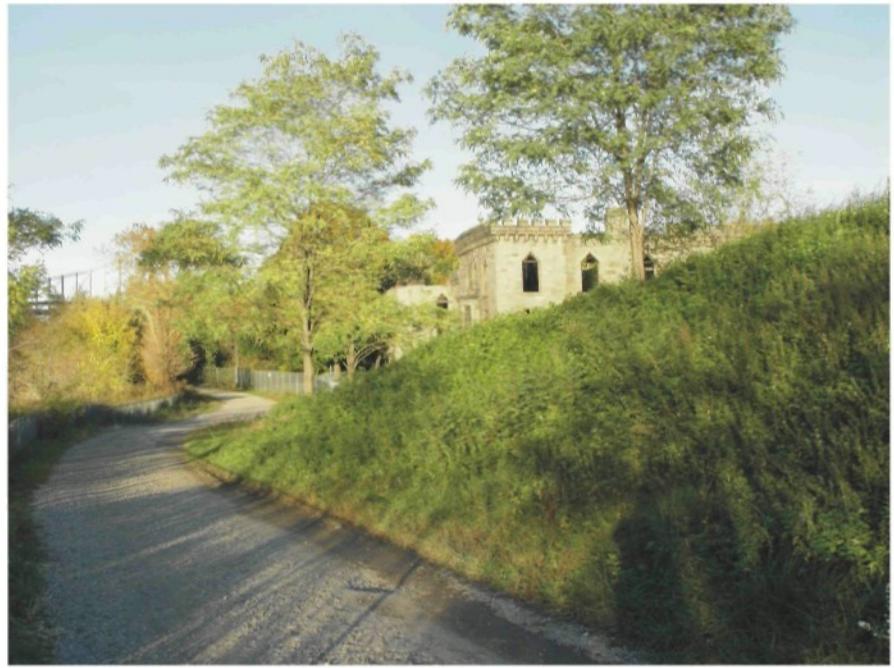
Rooseveltův ostrov je z části přírodní a z části umělý, navážkou vytvořený ostrov na řece East River v New Yorku. Řeka East River má v této části šíři cca 750 m a je překlenuta mostem Queensboro Bridge, jehož střední pilíř je situován v ose ostrova. Ostrov leží mezi Manhattanem a Queensem podél střední části ostrova Manhattan (přibližně v úrovni Central Parku). Jižní cíp Rooseveltova ostrova je vzdušnou čarou západním směrem vzdálen asi 800 metrů od sídla OSN a cca 1,5 km od Empire State Building. K soše Svobody je to vzdušnou čarou méně než 10 km.

Z této informace je zřejmé, že náhodnému chodci či turistovi nabízí západní pohled z Rooseveltova ostrova ničím nerušený výhled na jedno z nejslavnějších světových panoramat. Pohled opačným směrem, ať už z Manhattanu, či z Rooseveltova ostrova je však podstatně chmurnější. Na východním břehu East River je možné spatřit jen šedé a nevhledné doky, parkoviště, sklady a továrny průmyslového Queensu.

2.2 Současný stav ostrova

Rooseveltův ostrov je dlouhý 3,2 km a v nejširším místě 250 m široký. Ostrov se nejspíš vyhnul stavební boom první poloviny minulého století. Možná proto, že je příliš malý, dlouhý, úzký a nepřístupný, než aby vzbudil zájem investorů.

Nakonec zde byl v letech v 19. století vybudován nemocniční komplex, který je stále funkční. Nemocnice zabírá dvě severní třetiny plochy. Budovy jsou umístěny na podélné ose, většinou komponovány do symetrických dvojic. Některé, ve tvaru rozevřeného „V“, budí dojem, že architekt, měl v úmyslu vytvořit půdorys připomínající rybí páteř. Mezi budovami jsou umístěna dvě fotbalová a jedno a baseballové hřiště, bazén a především mnohá parkoviště. Severní část ostrova je více pokryta zelení a její nejpříjemnější částí je severní cíp s parkovou úpravou a vzrostlými stromy. Po pravém břehu severní poloviny ostrova (nad Queensboro Bridge) se nabízí velmi hezká procházka s výhledem na panorama Manhattanu. Ostrov je zasíťován cca 8 km silnic a parkovišť. Jižní část ostrova je devastovaná. Opuštěné budovy byly ponechávány svému osudu, postupně chátraly a obrůstaly náletovou zelení. Jižní cíp ostrova se navíc od roku 1945 postupně navážkou prodloužil o celých 250 metrů. Nově vzniklá plocha již nebyla nijak kultivována. 500m dlouhý jižní cíp ostrova, jehož řešení je předmětem této práce, je zcela opuštěný. Ze situace vyplývá, že ostrov nikdy nebyl urbanisticky koncepcně řešen. Zástavba i komunikace vznikaly a zanikaly živelně. Město žilo jinde a o ostrov nebyl zájem.

Objekty, které dle zadání musí zůstat zachovány:

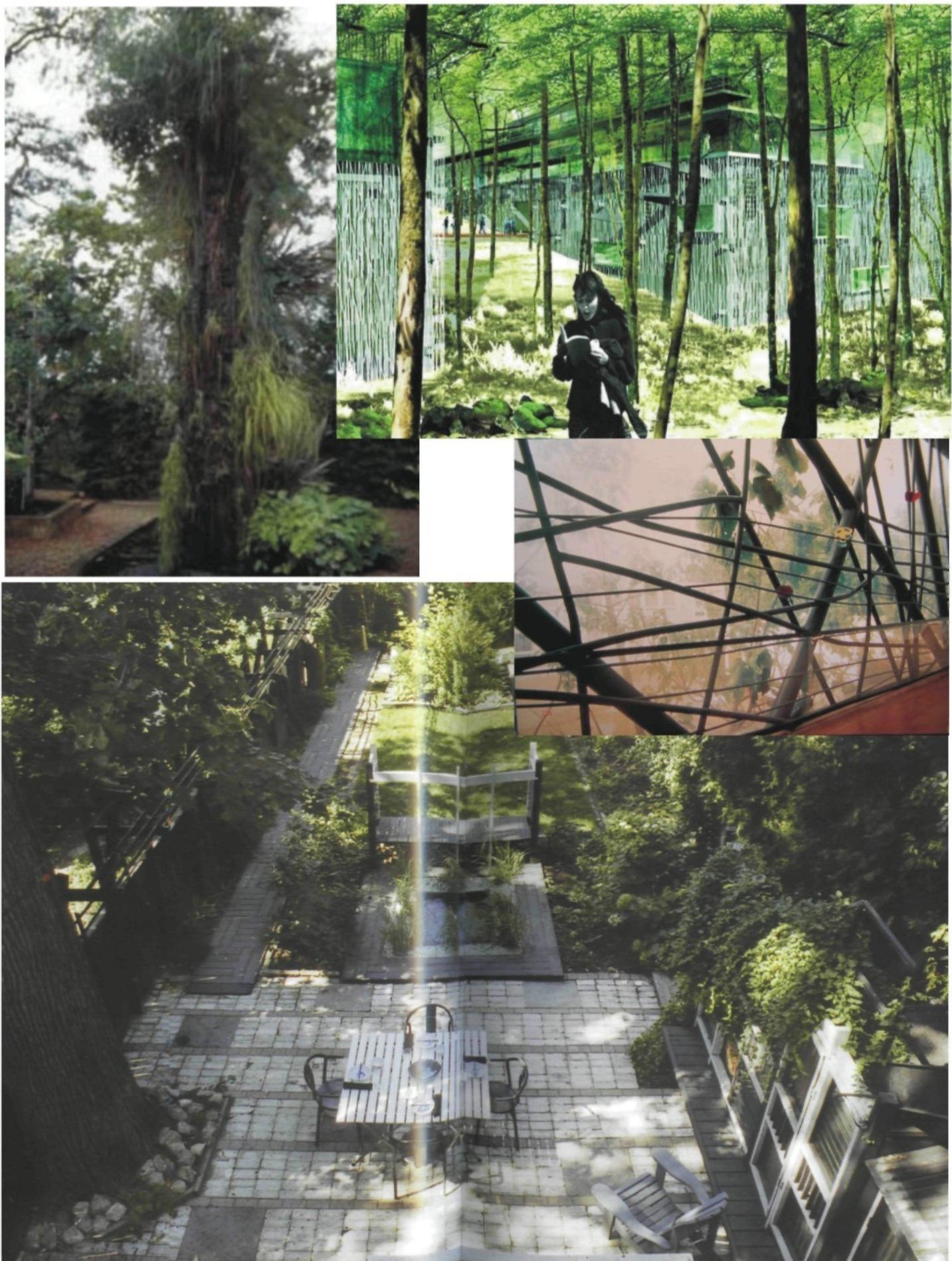
- 1 **Smallpox Hospital Ruin**, ruina staré nemocniční budovy, postavené v novogotickém stylu architektem Jamesem Renwickem jr. v letech 1854 až 1857. Ze stavby zůstaly jen obvodové zdi obložené žulou a podmínkou soutěže je zachování a konzervace ruiny zařazené do seznamu národních památek státu NY (žel, tomuto statusu neodpovídá péče stavbě věnovaná. Ruině hrozí v brzké době definitivní zhroucení).
- 2 V nepoměrně lepší kondici se zdá být budova **Strecker Memorial Laboratory**, postavená architekty Withersem a Dicksonem v novorománském stylu v roce 1892. Budova je opuštěná, byla donedávna využívána jako elektrická rozvodna pro trasy E a V metra pod povrchem.
- 3 Nouzový východ z metra. Nemá valnou architektonickou hodnotu, ale z bezpečnostních důvodů musí být zachována jeho průchodnost.

2.3 Spojení ostrova s městem

Přestože je ostrov poměrně dlouhý, vede na něj pouze jediný příjezd přes ocelový Roosevelt Bridge. Ten překonává 150 m široký East Channel řeky East River v severní části ostrova ze strany Queensu. Z Manhattanu je tedy ostrov dostupný jen přes Queensboro Bridge až hluboko do Queensu a poté je nutné vrátit se zpět 1,2 km na sever k Roosevelt Bridge.

Pěší návštěvník může volit cestu přes Queensboro Bridge a nebo využít speciální lanovku z Manhattanu. Příjezd metrem možný není.

Dílem, avšak jen zřídka a nikoliv pravidelně, je možno dostat se na ostrov lodí, jediné malé přístaviště je na západním břehu severního cípu.

3 Návrh řešení

3.1 Tajemná zahrada

Zadání soutěže „Centrum umění na Rooseveltově ostrově“ (the Roosevelt Island Universal Arts Center, dále jen Centrum) s novou operou a galeríí nepřímo vybízí účastníky k odvaze vytvořit pro NY novou dominantu. Skromnost není na místě, spíše se dá předpokládat, že zadavatelé očekávají netradiční řešení. K tomuto přístupu vybízí i ten prostý fakt, že se jedná o ostrov. Je to izolované území, které se nemusí vůči ničemu v okolí vymezovat. Stopadesát metrů vodní plochy West Channelu, industriální horizont Queensu a nevýrazná stávající zástavba vytváří dostatečně velký obstar pro to, aby nově vytvořené **Centrum** přitáhlo pohledy obyvatel a návštěvníků z Manhattanu.

V New Yorku, díky plochému pobřežnímu reliéfu, je lidská činnost jedinou krajinotvornou silou. A z tohoto pohledu pak platí, že v NY, v „hlavním městě světa“, jak je někdy nazýván je, nebo může být dominantou (a to při vší úctě ke skvostům této megalopolis) prakticky cokoliv. Měřítkem se pak snadno může stát jen intenzita – vítězí výška, barevnost, třpyt, hmota.

Proto jsem vytvořil řešení, které otáčí pozornost od vnějších věcí k vnitřním, od explicitně daného k nepřímému náznaku, k nevyslovenému tajemství.

Jak už napovídala dvě lehce protikladná motta v úvodu zprávy, cílem řešení jižního cípu ostrova (alespoň této části) je postavit do zorného úhlu NY kus území, které sice přitáhne pozornost, ale především vyvolá v pozorovateli dílem zklidňující emoci pohledu do zeleně, dílem příjemné retrospekce dětského znepokojení z něčeho neznámého a příjemně tajemného.

Pět kluků v Zahradě Jiřího Trnky se vydalo na průzkum tajemné zahrady. Nalezli tam velrybu, starého, zlostného, ale sympatického kocoura a mluvícího trpaslíka. Stejně tak se může obyvatel Manhattanu vydat do tajemné zahrady a nalezne tam divadla, galerie, pohled na tvořící umělce, les s „tajemnými“ cestičkami (jedna povede v korunách stromů), zákoutí ve stále majestátních ruinách Smallpox Hospital Ruin. Zkrátka totéž co 5 kluků Jiřího Trnky. Dobrodružství. Nikoliv však to dobrodružství, které zvyšuje hladinu adrenalinu v krvi – toho nabízí centrální downtown na Manhattanu víc než dost a 24 hodin denně. Od podobného ruchu si chce obyvatel města třeba odpočinout. A na jižním cípu ostrova může. Nalezne zde to, po čem podvědomě touží. Místo, kam by utekl a schoval se alespoň na chvíli do klidu, ticha zeleně, soukromí a tajemna, které více pohladí než zneklidní. Pocitově se od Manhattanu vzdálí. Ale stejně jako malé dítě, které si jde ověřit, jestli je maminka stále v dosahu, i návštěvník **Centra** si může v mnoha průhledech zelení, podél dvou okružních stezek ověřit, že Manhattan je a zůstal tam, kde byl a že je stále, i když se to nezdá, velmi blízko.

Změní se i pohled z Manhattanu. Tam, kde ve výhledu dominovaly šedé doky, se najednou objeví tajemný ostrůvek s až dvacet metrů vysokou hradbou neproniknutelné zeleně. Pozorovatel sice zaznamená jakýsi pohyb za zelenými zdmi, ale bude zažívat stejný pocit, jaký zažívali kluci při pohledu do klíčové dírky zrezivělé branky staré zahrady. **Co je čeká za zdí?**

4 Průvodní zpráva

4.1 Urbanistické a architektonické řešení

Architekturou je zde pojetí celé pobřežní obvodové části a vytvoření neprodrysně oddělené „tajemné zahrady“. Budovy v konceptu jsou volně rozmístěny po obvodu ostrova a zcela se podřizují zeleni, která je obepíná a prolíná a dává jim konečnou tvář. Přitom je halí před zraky zvenčí a dává pocit soukromí. Proto jsou objekty ryze účelové až banální, všechny konstrukce jsou jednoduché, odlehčené, prosklené, nebo zarostlé zelení tak, aby nerušily a nestrhávaly na sebe pozornost. Vše je možné otevřít a setřít tak hranici mezi „uvnitř“ a „venku“. Architekt se nepředvádí, a nestrhává na sebe pozornost na úkor atmosféry. Hodnocení architektury a vybavení jednotlivých staveb by nemělo být v centru zájmu návštěvníka. Důležitá je zeleň, atmosféra prostoru a toho, co se v něm děje.

4.2 Zelená zed'

Efekt uzavřené tajemné zahrady je založen především na husté zelené bariéře, která neprodrysně uzavírá území cípu ostrova ve tvaru rovnoramenného trojúhelníka.

Základna je tvořena masivní příčnou zdí oddělující cíp od zbytku ostrova. Zed' s několika úzkými průchody vede napříč ostrovem a na západním břehu se pravoúhle lomí a vede až k zadní rampě divadla (kamiony na obsluhu divadla projíždějí kolem ní). Zed' porostlá popínavými rostlinami dotváří dojem celého území **Centra** jako tajemné zahrady „za zdí“ i vůči pohledům ze severu a zejména s Queensboro Bridge. Zed' jasně a jednoznačně opticky vymezí prostor jižního cípu, nicméně její hlavní funkci je i bezpečnostní oddělení vnitřního prostoru, který bude žít svým vlastním životem a návštěvníci budou muset respektovat jistá provozní omezení.

Dvě zelené bariéry vedoucí po obou březích a sbíhající se v jižním cípu ostrova jsou vytvořeny 15 až 20 m vysokou kovovou konstrukcí obrostlou zelení. Bariéra je nejmasivnější (až 50 m široký blok) na západní straně, směrem k Manhattanu a v „sherwoodském lese“ v jižním cípu. Vůči divákům a návštěvníkům se zeleň chová podobně jako Goretex k vodě. Zvenčí je neprůhledná, zatímco zevnitř je možné nalézt mnoho mezer a volných výhledů. Vidět a nebýt viděn, stejně jako houbař na kraji lesa. Z pole neviditelný a přitom vidící do otevřené krajiny.

Zelená bariéra navíc výrazně probarví pohled na ostrov. Mix různých druhů stromů, keřů a popínavých rostlin vytvoří celoročně se měnící barevnou mozaiku. Druhy rostlin jsou vybírány tak, aby bariéra byla pokryta zelení celoročně, aby v každém ročním období nabízela zajímavé barevné kombinace a aby systém byl funkční již od začátku (systematická odborná péče a kombinace rychle a pomalu rostoucích dřevin).

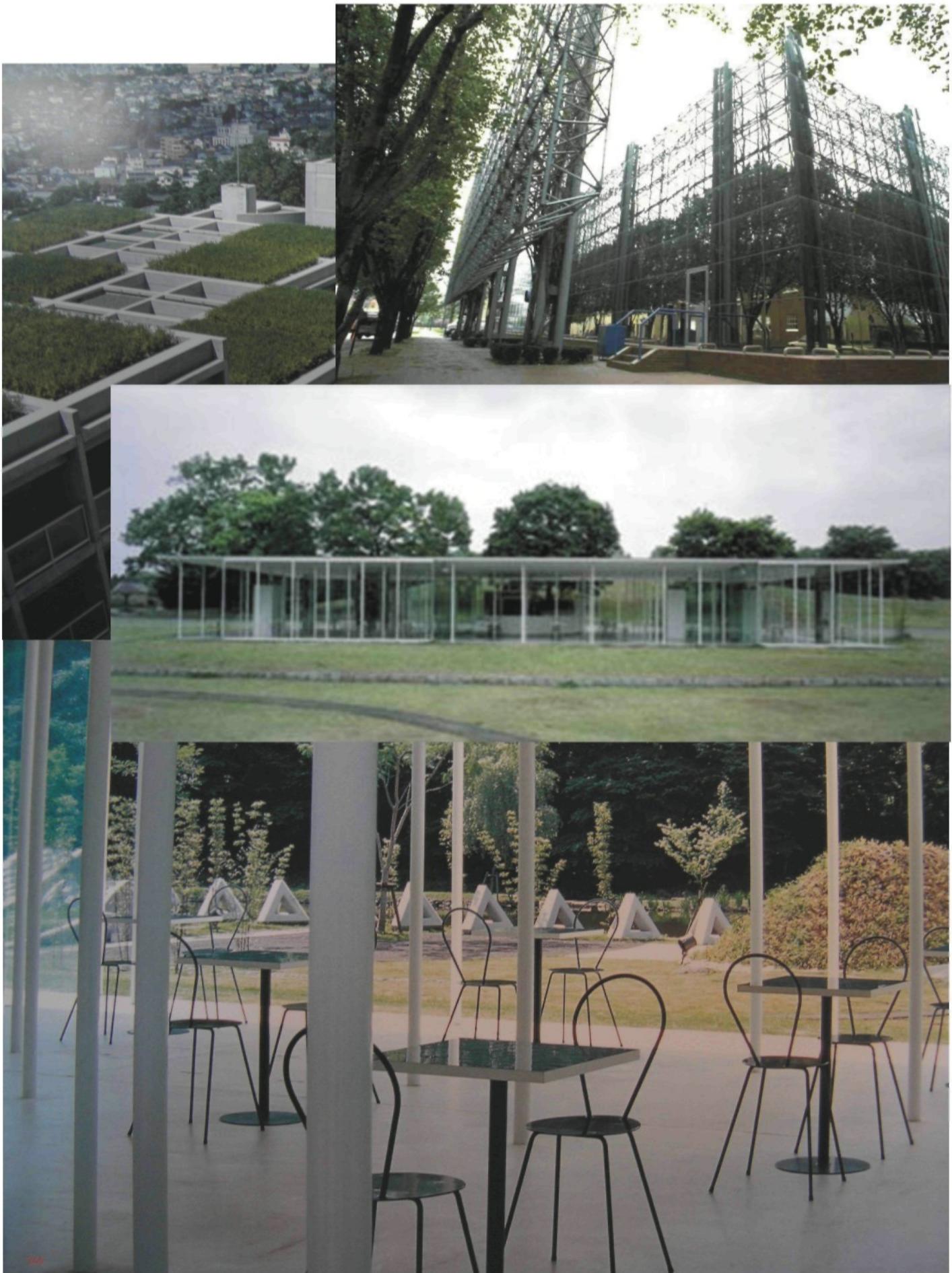
4.3 Stromové cesty

Zelenou bariérou vedou dvě okružní cesty. Jedna se prodírá na úrovni terénu mezi stromy a konstrukcemi od severní zdi, kolem divadla, Event Hall a uměleckých dílen až do jižního cípu ostrova, kde je vegetace nejhustší. Tam je možné na chvíli pomyslný „sherwoodský les“ opustit a rozhlédnout se po okolí, především na jedno z nejpůsobivějších panoramat Manhattanu. Cesta se vrací po východním břehu zpět.

Paralelně s pozemní stezkou vede v korunách stromů visutý chodník, ze kterého se otvírají pohledy nejen směrem k Manhattanu, ale i dovnitř ostrova, do volného prostoru s dominantou Smallpox Hospital Ruin. Oba konci cesty začínají uvnitř areálu hned za zdí, za vstupem ze severu.

4.4 Vnitřní park

Vnitřní prostor, obehnán hustou zelenou bariérou je pojímán velmi volně jako zelená parková plocha určená k procházkám, hraní s dětmi nebo jen k povalovalání. Především ale slouží jako společný venkovní prostor přilehlých objektů - divadla s amfiteátem, alternativní scény (Black Box Theatre), galerie a Event Hall. Do blízkosti amfiteátru je situováno dětské hřiště, které umožní dětem sledovat se svými rodiči dění na otevřené scéně i z jednoduchých prolézaček, tedy v jiné poloze, než jen ve způsobném sedu, a přitom bezpečně.

5 Technická zpráva

5.1 Architektonické a stavební objekty

Celá konstrukce nesoucí zeleň a vlastní architektonické objekty, které z ní vyrůstají podél celého pobřeží (východního i západního), přímo vytváří jediný svébytný výtvarný architektonický útvar. Po výsadbě zeleně konstrukce postupně zaroste, téměř zmizí a stane se součástí toho, co tvoří „tajemnou zahradu“ a bude člověkem trvale objevováno. Konstrukce a treláže jsou zhotoveny z nerezových příhradových nosníků, trubek a lanek.

5.2 Objekty, architektonické, dispoziční a konstrukční řešení

Všechny budovy (s výjimkou divadla) jsou jednoduché pravoúhlé kvádry. Vnitřní prostorové dispozice jsou dimenzovány dle zadání soutěže (viz. kapitola Space Requirements).

Výčet a popis objektů sleduje okružní „pout“ tajemnou zahradou“. Začíná u západního vstupu severní zdi, vede po břehu až na cíp, kde se otáčí a vrací po východním břehu zpět ke zdi.

5.2.1 Divadlo a amfiteátr

Prvním objektem v cestě je kvádr budovy divadla. Objekt vyrůstá z pobřežního systému zeleně (s výjimkou provaziště, jehož střecha je nejvyšším bodem Centra), nepřevyšuje jej a tvoří s ním jeden celek. Architektura divadla je z hlediska hmotového řešení navržena klasicky, jako kvádr, s vystupující hmotou provaziště.

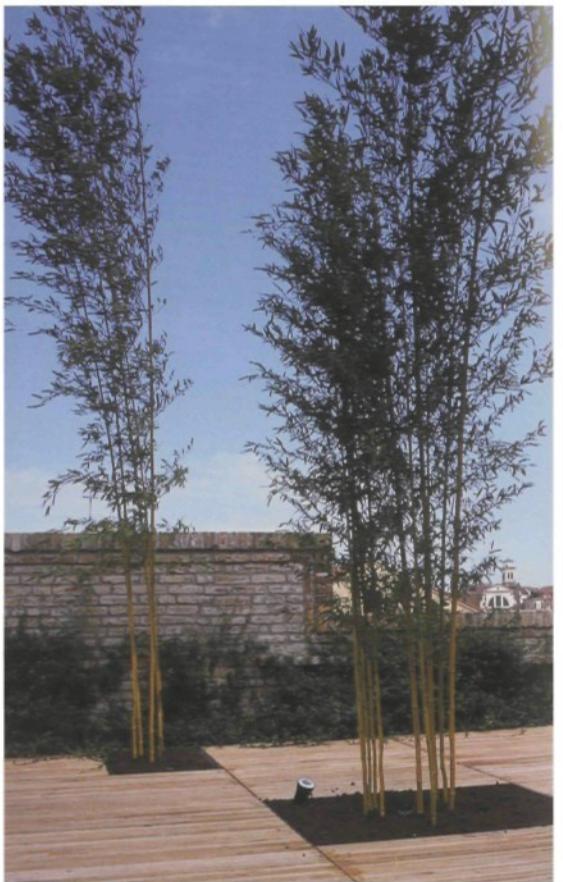
Vnitřní dispozice prostoru je tradiční, s důrazem na dodržení akustických požadavků a optimálního výhledu pro diváky. Hlediště je amfiteátr s balkonem, k dispozici je orchestřiště a jedno hlavní, dvě boční a jedno zadní jeviště. Scéna umožní inscenovat činoherní, baletní i operní představení pro 600 až 700 diváků (včetně cca 60 handicapovaných).

Kvádr budovy divadla je konstrukčně řešen jako kombinace stěnového a sloupového systému. Obvodové zdi hlediště, jeviště a provaziště tvoří nosnou železobetonovou skořepinu pro příhradovou desku pochozí střechy. Obvodový plášť je prosklený. Část nad provazištěm je zatravněná a není pochozí.

Do divadla jsou dva přístupy. První podzemní podlaží (na úrovni vodní hladiny) slouží návštěvníkům, kteří přijeli taxíkem, přízemí je dostupné pro pěší návštěvníky i pro cestující, kteří přijeli lodí.

V přízemí (v úrovni terénu) je restaurace, koncipována variabilně tak, aby bylo možné obslužit jak prostor foyeru, tak i venkovní prostor mezi divadlem a Event Hall. V prvním patře (proti vstupu do hlediště) je bar. Divadlo je též možné opustit střechou, přes kterou prochází visutá lávka stromové cesty.

V zadní části divadla je zadní, otevřená scéna amfiteátru, kde je možné pořádat i velké koncerty. Má 12 m široký portál a prostor za zdí (v zeleném tunelu pod

konstrukcí) je využitelný pro umístění techniky, která není na jevišti nezbytná. Umělci mohou přicházet a odcházet nejen do divadla, ale i průchody ve zdi. Divadlo má na všech úrovních dořešeno požární únikové trasy. V zadním traktu divadla je veškeré potřebné zázemí (šatny, sklady s rampou, green room atp.).

5.2.2 Event Hall

Druhým objektem na okružní cestě je multifunkční objekt Event Hall. Stejně jako divadlo vyrůstá objekt z pobřežního systému zeleně, nepřevyšuje jej a tvoří s ním jeden celek. Architektura je navržena jako jednopodlažní kvádr. Hlavní sál je velký 450 m^2 , ale po otevření dvou vnitřních stěn je k dispozici až 840 m^2 pod střechou plus „neomezený“ prostor venku (včetně vnějších prostor galerie).

Objekt má vlastní zázemí – bar, restauraci s kuchyní a nabízí možnost rautů, konferencí a slavností pro 300 lidí. Společně s divadlem je nejdůležitějším objektem **Centra**.

5.2.3 Ateliéry a bydlení pro umělce

Třetím objektem podél okružní cesty bezprostředně za Event Hall jsou umělecké dílny. Tvořeny jsou jednoduchými kubusy. Prostor dílen a ateliérů je flexibilní a předpokládá se, že jednotliví tvůrci budou schopni „vykolíkovat“ svá území bez konfliktů.

Jsou zde umístěny malířské, hrnčířské, sochařské dílny, audio-video laboratoř a fotolaboratoř (včetně fotoateliéru) a nezbytného zázemí pro cca až 65 umělců (viz zadání).

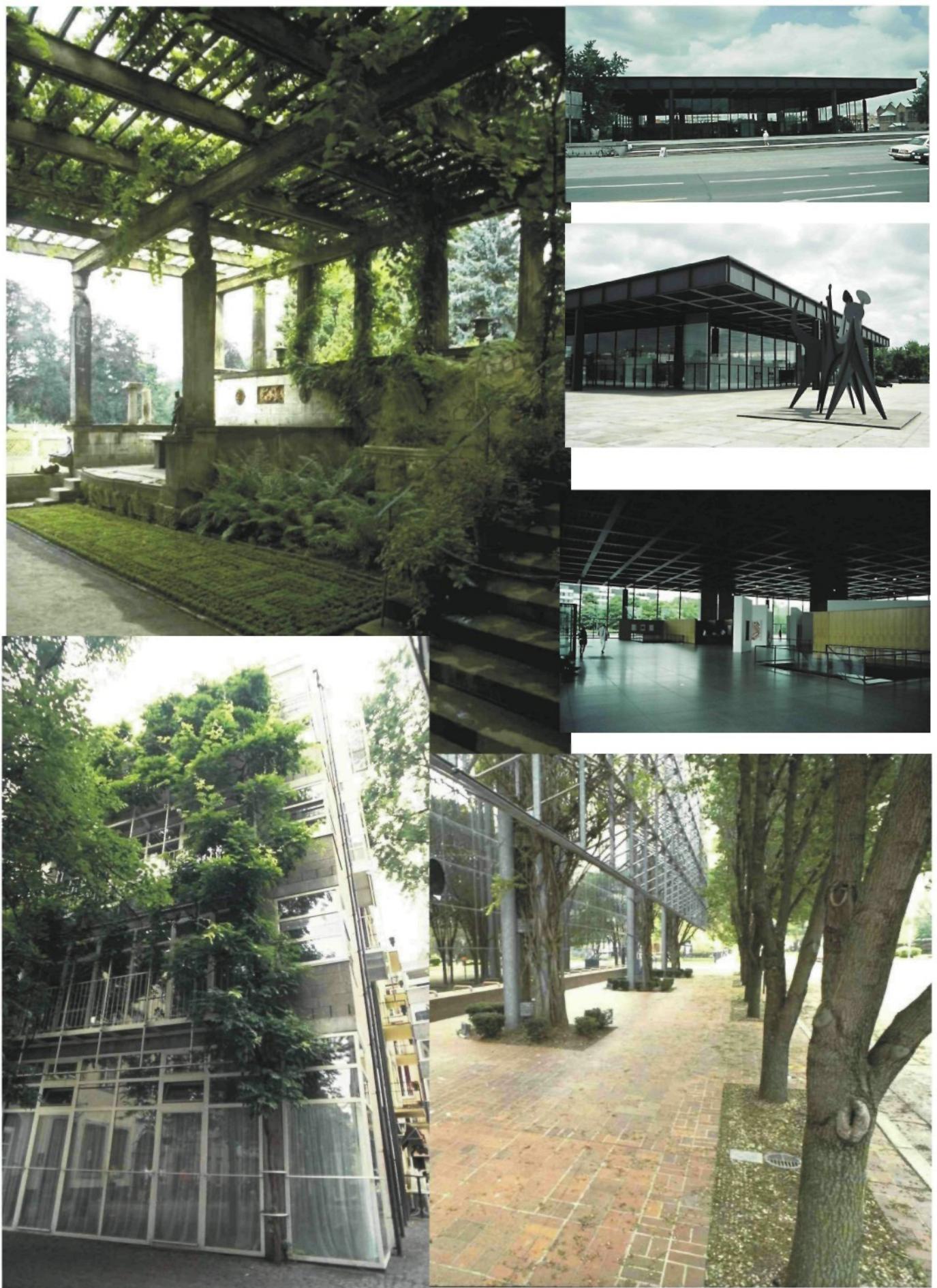
Dílny jsou otevřené směrem k pobřeží, do zeleně (s průhledy na Manhattan) a k oběma úrovním zelených tras (pozemní a stromová). Procházející i probíhající návštěvníci se mohou kdykoliv zastavit a tvořící umělce svým zájmem příliš nerušit.

5.2.4 Obytné bungalovy

Po dosažení špičky jižního cípu (s otevřeným výhledem na Manhattan) je možné se vracet po východním břehu zpět na sever. Na trase míjíme 7 celoročně obyvatelných, třípodlažních bungalovů. Tvořeny jsou jednoduchými kubusy zasazenými do svahu a otevřenými směrem k Manhattanu, do nitra ostrova (mj. i pro zachování soukromí obyvatel před zraky návštěvníků na stromové cestě). Bungalovy poskytují možnost příležitostného ubytování pro umělce a návštěvníky v 14ti plně vybavených (WC, sprcha, kk) dvoulůžkových pokojích. Přízemí bungalovů slouží jako technické zázemí.

5.2.5 Galerie Smallpox Hospital Ruin

Dále při cestě na sever narazíme na třetí nejvýznamnější objekt Centra, na galerii. Hmota jednoduchého kvádru galerie je v relaci s hmotou Smallpox Hospital Ruin ve tvaru „H“, na kterou přirozeně navazuje. Je zde uplatněn princip kontrastu kamenného zdí ruiny s totálně proskleným kvádrem galerie.

Tato část může fungovat jako open space gallery pro venkovní umělecké instalace, různé workshopy a bienále. Zdi ruiny svým klidem a majestátností zarámuji vystavené exponáty, prostor je zvláště vhodný pro výstavy soch.. Nadzemní část galerie je tvořena proskleným ocelovým skeletem s velkoplošným zastřešením velkorozponovou příhradovou deskou, tak, aby to umožnilo zcela variabilní využití výstavní plochy o rozměrech 20x50m. Podzemní patro (na úrovni vodní hladiny) disponuje sálem 17x30m a prostory technického zázemí (sklady).

5.2.6 Black Box Theatre

Posledním účelovým objektem Centra na okružní trase je opět jednoduchý kvádr alternativní divadelní scény, Black Box Theatre. Objekt alternativní scény je podobně jako galerie tvořen proskleným ocelovým skeletem s velkoplošným zastřešením velkorozponovou příhradovou deskou tak, aby to umožnilo zcela variabilní využití plochy o rozměrech 20x12m. Prostor scény tvoří patnáct polí 4x4m s elevací od nulové do výšky až do 3 m, což umožní výškové napojení na balkon (přístupný schodištěm) a vytvoření variabilních tvarů scény a hlediště. Na balkonu je umístěna pojízdná obslužná lavička. Scéna má kapacitu až 400 lidí. Objekt se dá celý otevřít (velkoplošná posuvná vrata) směrem k volnému středu ostrova a je možné zde pořádat i akce většího rozsahu (ať už koncerty či mítingy) pro několik stovek posluchačů volně rozložených na trávníku. Divadlo má malé operativní zázemí, využívá skladů velkého divadla a materiál je přivážen dodávkami nebo elektromobily.

5.2.7 Technické objekty – správce a ochranka

Objekt Strecker Memorial Laboratory zůstal zachován ve smyslu zadání a slouží jako zázemí pro správce a ochranku. Poznámka: funkce nouzového východu z metra bude zachována. Nadzemní konstrukce bude odstraněna a nahradí ji zevnitř otvíratelný (nouzově) rošt.

5.2.8 Technické objekty – kanceláře a infoboxy

Objekt na severovýchodním vstupu Centra je určen pro kanceláře (požadavek zadání) a infobox (druhý infobox slouží u lodního příjezdu v Event Hall). Objekt je koncipován jako jednoduchý prosklený pavilon na ocelových sloupech tak, aby bylo možné jej podjízdět do a z areálu, či pod ním parkovat.

5.3 Doprava

5.3.1 Podzemní příjezdová komunikace

Jako jediný možný je i nadále využíván příjezd automobilů na ostrov přes Roosevelt Bridge v severním cípu. Stejně tak bude možné využívat parkovací plochy tamtéž. Do **Centra** se bude jezdit podzemním (mimo kontakt s chodci) obousměrně průjezdným přivaděčem, který zajišťuje příjezd k foyeru divadla a má odbočku s otočkou pod Event Hall. Jeden vjezd je na západním, druhý na východním břehu. Povrch vozovky je v úrovni vodní hladiny (proti průniku

vody je navíc chráněn 1,5 m vysokou zdí). Mimoto je funkční pro veřejnost uzavřený příjezd pro kamiony s materiálem pro divadlo.

5.3.2 Lodní doprava

Oproti stávajícímu stavu bude v daleko větší míře využit lodní transport. Molo velkého přístaviště plynule přechází ve foyer Event Hall a divadla. Druhé, menší přístaviště je z východní strany ostrova a slouží k osobní dopravě umělců a návštěvníků dočasně žijících v několika obytných bungalowech. Předpokládá se, že do Centra bude zavedena samostatná pravidelná linka lodních taxíků.

5.4 Sítě

- Přívody médií (elektřina a voda) jsou napojeny na síť centrálního ostrova a rozvedeny pod povrchovými kolektory do všech objektů. Strojovny a trafostanice jsou zabudovány přímo v objektech.
- Odpady jsou svedeny do centrální čističky v severní části ostrova, v případě potřeby mohou být řešeny samostatně.
- Visutá lávka stromové cesty je využita pro rozvod el. energie a vody pro zavlažování zeleně a napájení umělých dešťů, vodopádů a tůní.

5.5 Osvětlení

Ostrov je osvětlen dílem samotnými prosklenými budovami (efekt velkých prosklených lampionů) a dílem bodovými zdroji ukrytými v zeleni. Světlo podtrhne tajemnost a iluzivnost přírody (iluze průniku světla měsíce a hvězd listovím stromů).

v Liberci dne 15.1.2006

zpracoval: Jakub Hlaváč

5.6 Seznam příloh

- situace širších vztahů (1 list)
- situace řešeného území (1 list)
- půdorysy základních úrovní návrhu (3 listy)
- řezy + pohledy (2 listy)
- perspektivy
- zadání soutěže (2 listy)
- Helena Řihánková 15.07.2005, rubrika Životní prostor, Les nebo vertikální zahradu!, žádají klienti po architektech I
- Helena Řihánková 30.07.2005, rubrika Životní prostor, Les nebo vertikální zahradu!, žádají klienti po architektech II.

:: Les nebo vertikální zahradu!, žádají klienti po architektech I.

Helena Řihánková 15.07.2005, rubrika [Životní prostor](#)

Zeleň v jakékoliv své podobě přitahuje klienty.

Developeři již odhalili to, že sliby "zelených snů" musí být podloženy skutečnou nabídkou nastačí zakrslé stromečky sevřené v betonovém moři ani vynucené chodníčky s trávou. A vzhledem k tomu, že ne každá parcela je na dohled vzrostlému lesu, musejí si investoři a architekti pomáhat jinak. Dobrý nápad, jak zeleň proměnit z nouze v nosný architektonický a marketingový prvek, rozvíjejí ve Francii. Jde o takzvané vertikální zahrady - standardní ekosystémy, jež však nepotřebují půdu. Kromě dnešního článku Stavební fórum k tématu připravilo samostatné diskusní setkání [Zeleň v developerských projektech](#), které se koná 21. července v hotelu Jalta. Vedle technologických novinek se akce zaměří na právní a daňové problémy související se zelení, zelené plochy v rámci urbanistických řešení či marketingové a finanční benefity, jež zelené prvky v projektech přinášejí.

Tvorba botanika Patricka Blanca a jeho firmy představuje novou technologickou etapu v zahradní architektuře. Dovoluje realizovat vertikální rostlinný dekor jak v exteriéru, tak v interiéru. Dosud svislé holé stěny se mohou pokrýt stále živou výzdobou a vegetace se tak přímo začleňuje do architektury a městských prostor. Blanc, který je botanikem ve francouzském státním výzkumném ústavu, se zabývá daným konceptem již asi tři desítky let. Francouzské veřejnosti se poprvé představil v roce 1994 na zahradním festivalu v Chaumont / Loire, kde jeho jednoduchá, stále vlhká a zelená zed' vzbudila pozornost mnoha návštěvníků. Od té doby prodává botanik patentovaný systém Rostlinná stěna (Mur végétal) do celého světa.

Patrick Blanc je nadšenec: ve 14 letech sázel květiny na zahradní zdi u rodičů na pařížském předměstí a jeho palisády pokryté kapradím, zachyceným na drátěném pleťtu, udивovaly sousedy. Potom celá léta projížděl tropické země, aby pochopil, jaké strategie k životu zaujmí vegetace v těch nejobtížnějších podmínkách.

Některé rostliny rostou na plochách pokrytých mechem bez zeminy - na skalách, na kmenech stromů nebo na kamenech v potoce. Tato vegetace se nachází v dostatečně vlhkém prostředí s častými dešti, její kořeny se zachycují jenom povrchově a využívají vodu, která omývá povrch. Tento způsob růstu se vyskytuje v teplých i tropických zónách, nejčastěji v temném houští a na horách. Dlouhá pozorování přivedla Patricka Blanca k nápadu pěstovat rostliny na svislých plochách bez zeminy po vzoru tropů: pokud se některé rostliny mohly vyvinout v extrémních situacích téměř bez slunce a bez humusu, musí existovat možnost reprodukovat systém uměle. Jeho svislé zelené stěny tak představují skutečný ekosystém bez půdy.

První rostlinná stěna byla z plsti Aquanape, na kterou se našily kapsy a do nich vložily rostliny. V zahradě v Chaumont vydržely tyto stěny celkem pět let. Dnes je systém dotažen do nejmenšího detailu a bezvadně funguje. Na kovovou konstrukci se připevní 10 mm silné desky expandovaného PVC 10 cm od nosné zdi tak, aby byla zaručena izolace proti vodě. Přes to se zafixují dvě vrstvy polyamidové, velmi nasákové zahradnické plsti a do připravených zárezů se vloží mladé výhonky i s kořeny, semínka a odnože. Vegetace je rozmístěna po plsti v celé výšce tzv. Rostlinné stěny přibližně v hustotě 20 rostlin na m².

Zavlažování se provádí systémem perforovaných trubek, umístěných na vrcholu stěny. Celek je programován a doplněn distribucí živného roztoku o velmi malé koncentraci. Zabudované vnitřní osvětlení, nazvané "denní světlo", zajišťuje fotosyntézu. Celá instalace je velice lehká, jednoduchá a dlouhodobě spolehlivá. Údržba se omezuje na každoroční stříhání a odstraňování suchých listů, protože plevel se neusazuje na svislých

plochách. Stěna vyžaduje asi tolik práce, kolik běžná zahrada, pouze musí být prováděna ze žebříku.

Nové technika vertikálního pěstování rostlin eliminovala problémy spojené s váhou substrátu. Tak je možné osázen jakékoli plochy budov bez ohledu na jejich výšku. Rozměry Rostlinné stěny nejsou omezené ani do šířky ani do výšky. Při každé realizaci dává botanik - podobně jako malíř na plátně - průchod své představivosti. Textury, tvary a barvy jsou prvky, s jejichž pomocí tvoří své kompozice. Rostliny vybírá podle toho, zdali se plazí, padají nebo rostou do výšky tak, aby tvořily kontrastní seskupení: kapradí, sleziníky, plavuně, begonie nebo orchideje...

Rostliny zakořeněné v malých kapsách z polyamidové plsti elegantně splývají jako na břehu potoka nebo na štítu starého domu. Na hřebenu střech jsou to obloukovité keře - vrby nebo tavolníky. Níže Patrick Blanc umísťuje "stěnové květiny" (wallflowers) - zvonky, fialy, rozchodníky a lomikámen. "Žádné liány! Jejich růst se obtížně hlídá," varuje botanik-designér.

Dobře zvládnutý systém dovoluje Blancovi "bláznivé" projekty - od nevděčných parkovišť až po 70 patrovou fasádu budovy v Tokiu. Spolupráci mu nabídl i architekt Jean Nouvel, který po něm chtěl, aby stálou zelení oživil vstup do Nadace Cartier a také objekt nedávno dokončeného muzea v Paříži.

K osázení zelené stěny nového muzea na nábřeží Branly v Paříži došlo v létě 2004. Zatím největší "zezelenalá" fasáda administrativní budovy o ploše 800 m² je pokryta 15 tisíci rostlin o 150 různých druzích, které pocházejí z Japonska, Číny, Spojených států a také ze střední Evropy. Úmyslem Jeana Nouvela při koncepci vítězného soutěžního projektu bylo vytvořit iluzi muzea-přístřeší bez fasády; muzea, které jakoby mizí v lese. "Z pařížské zahrady se stane posvátný háj a muzeum se ztratí v jeho hloubi," vysvětlil známý tvůrce. Rostlinná stěna a sousední zahrada o 18 000 m² mají vzbuzovat dojem bohaté zeleně, která dodá sbírkám přírodní rámcem.

Obecní zastupitelstva vidí ve vertikální zeleni elegantní řešení zazelenění náměstí nebo kruhových objezdů. V Bordeaux, v kamenném historickém středu města, realizoval nedávno Patrick Blanc zelenou vertikální zahradu pro dětské hřiště. Nejde tu jenom o vizuální dojem zeleně - zavlažovaná zeleň ovlivňuje životní prostředí a přináší, zejména v horkém létě, pocit svěžesti. Vertikální úprava nijak nezmenšuje využitelnou plochu hřiště. Přes 100 metrů dlouhá stěna je posázena rozmanitou vegetací tak, aby měla různou texturu a barvy, přizpůsobené dětem.

Developeři a investoři využívají systému, jak rafinovaně demonstrovat kladný vztah k životnímu prostředí. Yves Rocher, "ekologický" výrobce kosmetiky, si proto vyžádal pro své muzeum Végétarium de La Gacilly palisády, které by vyjadřovaly různá světová klima. Nové akvárium postavené v Janově architektem Renzo Pianem má zase velikou stěnu znázorňující tropický les.

Z dalších francouzských realizací lze také vidět hotel Pershing Hall v Paříži, obchodní středisko "Les passages de l'hôtel de ville" v Boulogne-Billancourt u Paříže nebo Kulturní forum v Blanc Mesnil (u Paříže v okrese Seine-Saint-Denis). Jiné vzdálenější příklady je možné stále častěji najít v Bruselu, Bangkoku nebo v Dillí.

Původně měl koncept Rostlinné stěny za cíl chránit fasády budov a zajišťovat instalaci vegetace po dobu nejméně třílet s omezenou, ale pravidelnou údržbou. Dnes je vyhledáván pro estetické hodnoty a "ekologicky korektní" vzhled budov. Přes velké rozdíly některých realizací se nejedná o sériovou produkci. Patrick Blanc říká: "Žádná z mých stěn není stejná, vše závisí na klimatu a na světových stranách, nikdy neslouží jen jako výplň prostoru."

:: Les nebo vertikální zahradu!, žádají klienti po architektech II.

Helena Řihánková 30.07.2005, rubrika [Životní prostor](#)

Pokud byste chtěli sestavit Top 5 architektů zaměřených na zeleň ve stavbách a v urbanismu, francouzský tvůrce [Edouard François](#) by vám neměl za žádných okolností uniknout.

Françoise k projektům zelených domů a koncepcii vertikální zeleně vede hlavně snaha originálním způsobem vyhovět současným požadavkům na bydlení. O tom, že se mu to daří, svědčila například přítomnost ministra kultury při slavnostním otevření Rostoucího domu v Montpellier v rámci oslav roku 2000. Stavební fórum k tématu připravilo samostatné diskusní setkání [Zeleň v developerských projektech](#), které se koná 21. července v hotelu Jalta.

Projekt obytného souboru Rostoucí dům v Montpellier na jihu Francie byl jedním z prvních, který se zapsal do ekologické řady staveb. Jeho realizace odpovídá zájmům stavebníka, ale také aktuální poptávce Francouzů po atrributech moderního bydlení. Zajímavé je, že se jednalo o soukromého investora a nikoliv o veřejnou zakázku, jak tomu obvykle bývá u domů, jež nemají daleko k experimentu. Developerská společnost Pragma staví asi pět stovek bytů ročně a v případě Montpellier se rozhodla zužitkovat své poznatky ohledně vývoje poptávky a priorit cílové klientely. Developereji se tak obrátili na Françoise a jeho dvorního designéra Duncana Lewise, jejichž starších návrhů si před tím všimli v odborném tisku. Společný cíl by byl jasné: nabídnout trochu výstřednějším klientům neobvyklé bydlení za obvyklé ceny.

Navrhnut atraktivní byty za mírnou cenu - při respektování norem - obvykle pro architekta znamená projekt zjednodušit tak, že nakonec je k nepoznání proti původním představám. To však François a Lewis odmítli a obvyklým podmínkám trhu se přizpůsobili, aniž by odepsali jen zlomek ze své osobité architektury. Doslova uskutečnili sen zhruba šesti desítek nových majitelů bytů, kteří se mohou procházet kolem korun stromů nebo snídat v chatě na pilotech. Přitom díky originální koncepci dům není přes jeho rozlohy (100 metrů délky o 7 podlažích) téměř vidět.

Všechny byty jsou koncipovány bez vnitřních nosných zdí. Vnější obal a šítové zdi mezi byty slouží jako nosné prvky a každý obyvatel si může rozmištít příčky podle potřeby. Edouard François vycházel z hlavního bodu programu, které soukromý investor bezpodmínečně vyžadoval, a to možnosti života na čerstvém vzduchu - ve volném prostoru. Apartmány a byty tak mají buď hluboký vysazený balkón, anebo jakousi chatu na pilotech, spojenou s budovou lehkou lávkou.

Právě chaty či kukaně se staly hlavní atrakcí bytového projektu. Bohužel se jimi může pochlubit jenom tucet bytů. Chaty jsou vlastně dřevěné, nezastřešené krabice. Jejich čistá plocha činí 16 čtverečních metrů a v rámci marketingu byly nabízeny jako "letní obýváky mezi stromy". Podobají se prostým rybářských chatám s dřevěnými stěnami a obyčejnými otvory. Přitom se chlubí jistým luxusem: hladké plochy překližek, pozlacené, na první pohled nestabilní trojnožky v protikladu k bytelnosti a hmotnosti vlastního domu. Pod chatami se vysazovaly již vzrostlé stromy tak, aby větve košatěly kolem chat a posléze je stínily. Také balkóny byly osázeny trávou a v rozích prosperují zimní jasmíny.

Druhou zajímavostí objektu je fasáda, na které postupně vyrůstá bohatá zeleň. Plášť se skládá z na místě prefabrikovaných panelů se suchými štětovanými kameny za sítí Inox. Mezi beton a kameny jsou vloženy jutové pytle se zeminou a semeny. Zavlažování a hnojení (v noci během jedné hodiny) zajišťuje systém trubek s mikroperforací, vložený do spár mezi panely. Dovoluje to zesílená vnitřní izolace proti vodě. V mezerách mezi kameny rostou středozemské druhy dužnatých rostlin, které odolávají suchu a které z fasády postupně vytvázejí zelenou stěnu.

Experimentální stavby bývají malých rozměrů. Developer Pragma v Montpellier neváhal postavit 5 800 m². Nemýlil se, protože byty byly téměř okamžitě rozprodány. 70 % kupujících tvořili investoři, kteří se rozhodli zužitkovat mimořádnou pověst tohoto projektu a byty dále pronajmout. Přes vyšší realizační náklady fasády cena bytu nepřesáhla 13 500 francouzských franků za čtvereční metr, tedy asi 2 000 eur. To v relacích roku 2000 odpovídalo cenám novostaveb v atraktivních lokalitách. Nutno podotknout, že i dnes, v době strmého nárůstu cen, se staví sociální byty za polovinu dané částky.

Realizace v Montpellier nenechává návštěvníka ihostejným. Většině obyvatel ve čtvrti se však nezamlouvají ti, kterým se líbí a kteří ji obdivují a milují. Frekvence návštěv objektu je možná přeci jen vysoká. Bohužel ne všechno vyšlo podle Françoisových představ: technické služby města se zalekly následků možných vichřic a stromy byly ořezány tak, že některé balkóny dnes ční do prázdnna. I tam, kde se měly dotýkat stromů. Zůstalo ale několik šestimetrových "pontonů", které vedou přímo do zeleného ráje větví.

Pozornost vzbudila také novější, menší realizace Edouarda Françoise na okraji Paříže u brány Asnieres. Tam je vertikální zeleň "soukromá" a přilehlá ke každému ze 30 sociálních bytů. Sídliště s deseti věžáky o 10 podlažích je vybaveno veřejným parkem, ale jeden dům z pohledového betonu se skví pohyblivými zelenými fasádami. Opláštění "Tower flower" totiž tvoří 379 bambusů s několika řeřichami, zasazených do obřích květináčů z kouřového betonu s bambusovou výztuhou. Květináče s bambusem slouží na balkónech jako zábradlí a trubky obsluhují automatické zavlažování.

Edouard François je jedním z mála architektů, jehož teoretické názory se přímo odrážejí v jím realizovaných budovách. Tvrdí: "Neodpovídám na otázku, zdali něco je dobrá architektura. Zajímá mne jenom, zdali postavený objekt je součástí kladných znaků naší doby. Raději používám slova jako kontext, hmota, užití, smysl, lidskost, ekonomie, ekologie, pomíjivost, které je nutno neustále kombinovat. Ostatní uznávané hodnoty architektury jsou překonané." Konglomerát současné architektury, dostupné ceny, spolupráce architekta s investorem a dodavatelem a obchodní úspěch činí z jeho nekonvenčních realizací příklady hodně následování. A to nejen díky ekologicky korektní koncepcii.

PROGRAM

Mission Statement for The Roosevelt Island Universal Arts Center

A Universal Arts Center at the southern point of Roosevelt Island would provide opportunities for patients at Coler-Goldwater Hospital, members of the **Roosevelt Island Visual Arts Society** (RIVAA), and other residents to express their individual and collective visions through artistic exhibitions and events in the visual and performing arts venues. On-site art studios and performance spaces would support the individual and group needs to enhance skills, express creativity and grow as artists in the community. Exhibitions and productions, as well as educational forums, would allow for educational and social statements helping to bridge communities and cultures.

The Roosevelt Island Universal Arts Center **shall achieve the following:**

Provide opportunities for patients, residents and community members to participate in and/or attend:

- Performances, drama, dance, singing and musical concerts, poetry
- Exhibitions of visual art, photography, fashion
- Educational seminars and conferences on topics related to: disabilities, advancing technologies, bridging cultural differences
- Studio space for: painting/drawing, photography, sculpture, dance, drama, film

Facilitate collaborations with organizations representing different disabilities to hold forums, conferences, share ideas and needs all providing opportunities to outreach and educate local, national and global communities.

Act as a magnet for artists on the Island, as well as guest artists from around the world. Located across from the United Nations, the center will provide an excellent opportunity to engage a variety of cultures and national groups on topics related to health and disability; both through topical conferences/seminars and through the use of the performing and visual arts. Artists with or without disabilities would have access to collaborate with performers and artists from other countries; sharing techniques, using new adaptive equipment and programs that continue to empower and educate each other, as well as the general public and society.

The physical environment would be accessible to accommodate any individual with any disability. Performers with physical disabilities might be in wheel chairs or stretchers, require an escort, or have vision or hearing limitations. Wheelchairs might be manual or motorized. Media and audio equipment, as well as lighting and stage set up, would allow for easy access to and from performance and rehearsal spaces, artist residence, dressing rooms, educational, storage and all spaces where individuals would need access. Seating for audience attendees would allow for wheelchair or stretcher seating. Restrooms and restaurant facilities would be accessible through doors, stalls, at sinks, mirrors, phones and tables. All ramps, sidewalks and curbs would meet code standards for easy access.

SPACE REQUIREMENTS

Performance Spaces

Symphonic and choral concerts, stage shows, films and lectures

Performance Theater

600 seats, including both wheelchair and stretcher seating

Proscenium Stage

Stage Wings

Orchestra Pit

Green Room

Dressing Rooms

Set construction workshop

Exterior loading dock

Black Box Theatre

Flat floor, min. 2500sf

Multiple flexible seating arrangements

Storage

Exterior access for service

Outdoor Performance Theatre

Access to interior performance theatre support spaces

Fine Arts Center

Art galleries, studios, classrooms and workshops

Art Gallery

Open space for multiple gallery arrangements

Storage

Outdoor gallery/ sculpture garden

Access to interior gallery and studios

Studios

Painting and drawings studios

-2 studios for 15 artists each

-2 studios for 5 artists each

Sculpture and pottery studio with outside access and kiln

-2 studios for 5 artists each

Print Making Studio

-1 studio for 5 artists

Photography Lab

-Digital equipment

-Dark room with adjacent review room for 5 artists

Shooting Studio

-With adjustable lighting

Audio/ Video Studio

-1 studio for 5 artists

Special Event Space

Multi-purpose space, meetings, lectures, conventions, banquets, and receptions

Event Hall

Flat floor with exterior light and access

Main meeting space with flexible arrangements for events

Ability to section space into areas for programs with small audiences

Immediate adjacency to restaurant/ kitchen

Cafe/ Kitchen

Direct access to event hall and outdoor gallery/ sculpture garden

Storage area

Cooking and preparations area

Interior and exterior public seating area

Administrative Offices

Offices

4 general-purpose offices

Conference room with seating for 12

Office storage and file room

Computer Lab

Accessible to all users

Box Office

For ticket sales, information and direction

Exterior public access

Artists Residence

Temporary housing for visiting artists

Apartments

Mix of studio and one-bedroom apartments

SPACE REQUIREMENTS

(požadavky na prostor a vybavení - zadání a navržený stav)

Divadlo - Performance Theater

Performance Spaces: Symphonic and choral concerts, stage shows, films and lectures; 600 seats, including both wheelchair and stretcher seating

• hl. jeviště 11x12=	131	m ²
• 2 boční jeviště (Stage Wings) 2x 10x10,5=	2x 105	m ²
• zadní jeviště 11x12=	131	m ²
• hlediště lichoběžník 25x25,5 celkem	500	m ²
• balkon lichoběžník 10x25 celkem	200	m ²
• předscéna (Proscenium Stage) 14,5x2=	29	m ²
• orchestřiště (Orchestra Pit) 14,5x5=	72,5	m ²
• Green Room 7,5x6=	45	m ²
• 10 šatní (Dressing Rooms) celkem	375	m ²
• dílna (Set construction workshop)	250	m ²
• rampa (Exterior loading dock) 12,5 x 4 =	50	m ²
• zkušebna 14,5x9,5=	138	m ²
• vlásenkárna a maskérna 7,5x11=	83	m ²
• ladírna orchestru 7,5x7,5+3x1,5=	61	m ²
• korepetice 7,5x7,5+3x1,5=	61	m ²
• kanceláře celkem 11x6,5=	72	m ²
• šatny techniků 11x6,5=	72	m ²
• audio-video 3,5x13=	45,5	m ²
• foyer – půzemi	300	m ²
• foyer 1NP (s barem)	289	m ²
• restaurace 17x10=	170	m ²
• kuchyň, zázemí, bar 17x10=	170	m ²

Black Box Theatre

Flat floor, min. 2500sf, Multiple flexible seating arrangements, Storage, Exterior access for service, Outdoor Performance Theatre, Access to interior performance theatre support spaces

• sál celkem 20x22=	440	m ²
• z toho část sálu s elevací 12x20=	240	m ²
• foyer	250	m ²
• kavárna a zázemí 10x8=	80	m ²
• 6 šatní celkem 20x5,5=	110	m ²
• 2 kanceláře celkem	45	m ²
• režie 8x6=	48	m ²
• zázemí, sklad a dílna 11,5x8,5=	98	m ²

Art Gallery

Fine Arts Center; Art galleries, studios, classrooms and workshops; Open space for multiple gallery arrangements ,

• sál 50x21=	1050	m ²
• podzemní sál 30x18=	540	m ²
• (Storage) sklad 10x30=	300	m ²
• venkovní prostor vč ruiny 53x36=	1.910	m ²

Studios

- Painting and drawings studios, 2 studios for 15 artists each, 2 studios for 5 artists each
- Sculpture and pottery studio with outside access and kiln, 2 studios for 5 artists each
- Print Making Studio, 1 studio for 5 artists
- Photography Lab, Digital equipment, Dark room with adjacent review room for 5 artists
- Shooting Studio, With adjustable lighting
- Audio/ Video Studio, 1 studio for 5 artists
- celkem k dispozici plocha 1.040 m²

Event Hall

Special Event Space; Multi-purpose space, meetings, lectures, conventions, banquets, and receptions; Flat floor with exterior light and access; Main meeting space with flexible arrangements for events; Ability to section space into areas for programs with small audiences; Immediate adjacency to restaurant/ kitchen Cafe/ Kitchen; Direct access to event hall and outdoor gallery/ sculpture garden; Storage area; Cooking and preparations area; Interior and exterior public seating area

- rozšířený prostor - (zastřešený) 29x29= 841 m²
- uzavřený prostor - 18x25= 450 m²
- restaurace, bar zázemí 130 m²
- foyer 6x30= 180 m²

Administrative Offices

Offices 4 general-purpose offices; Conference room with seating for 12; Office storage and file room; Computer Lab; Accessible to all users

- 4 kanceláře celkem každá 4x4,5= 72 m²
- zasedačka 6,5x4,5= 30 m²
- sklad a archiv 8x3= 24 m²
- IT 4x4,5= 18 m²
- pokladna umístěna v divadle 8 m²

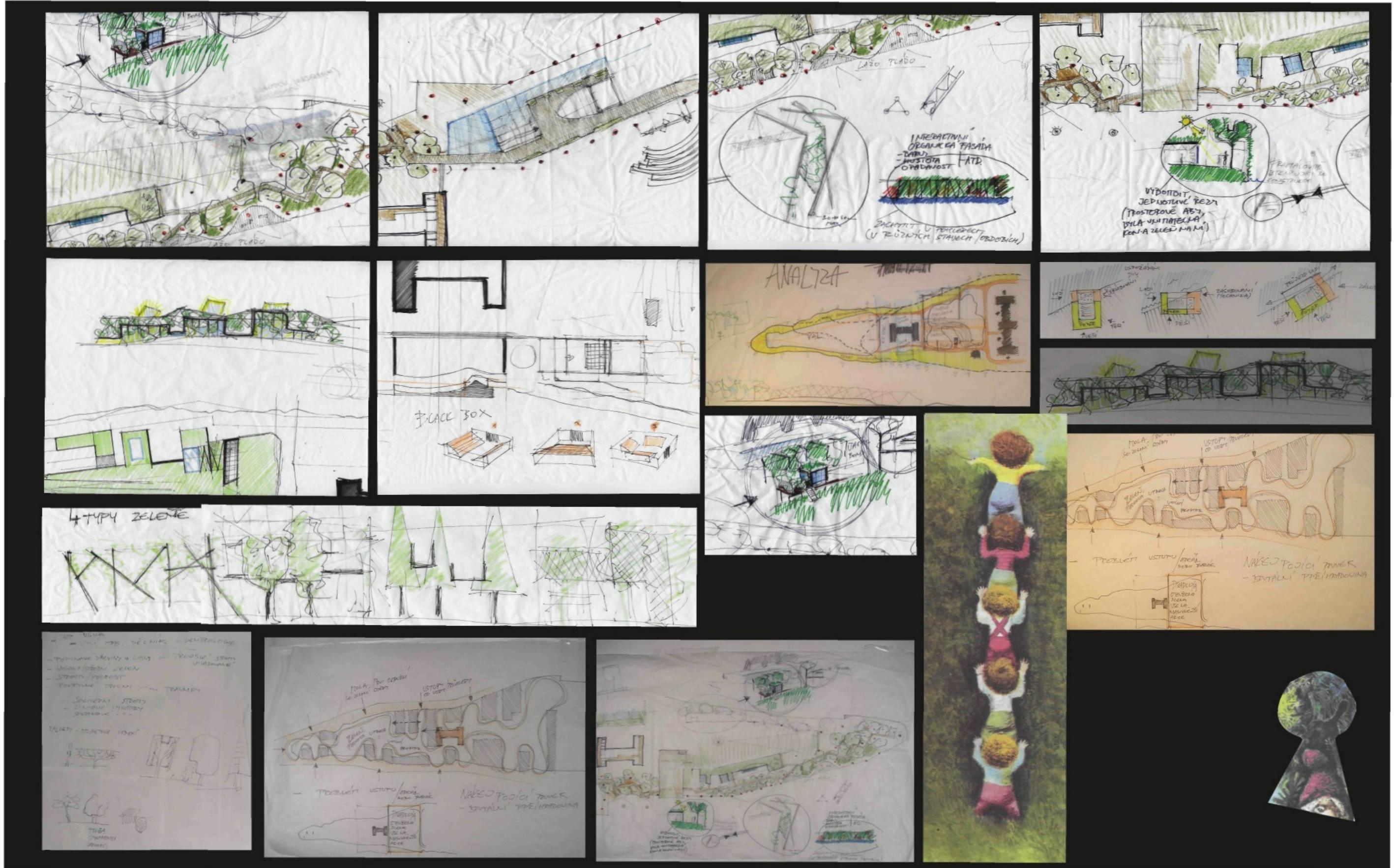
Box Office For ticket sales, information and direction; Exterior public access

- pokladna umístěna v divadle 8 m²

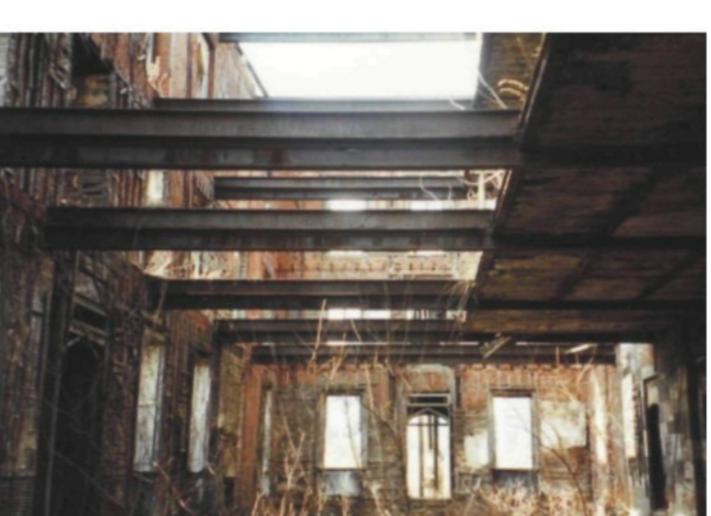
Artists Residence

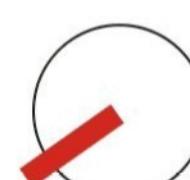
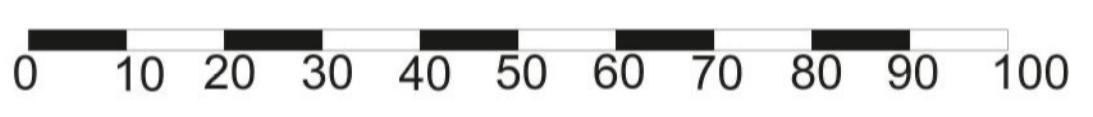
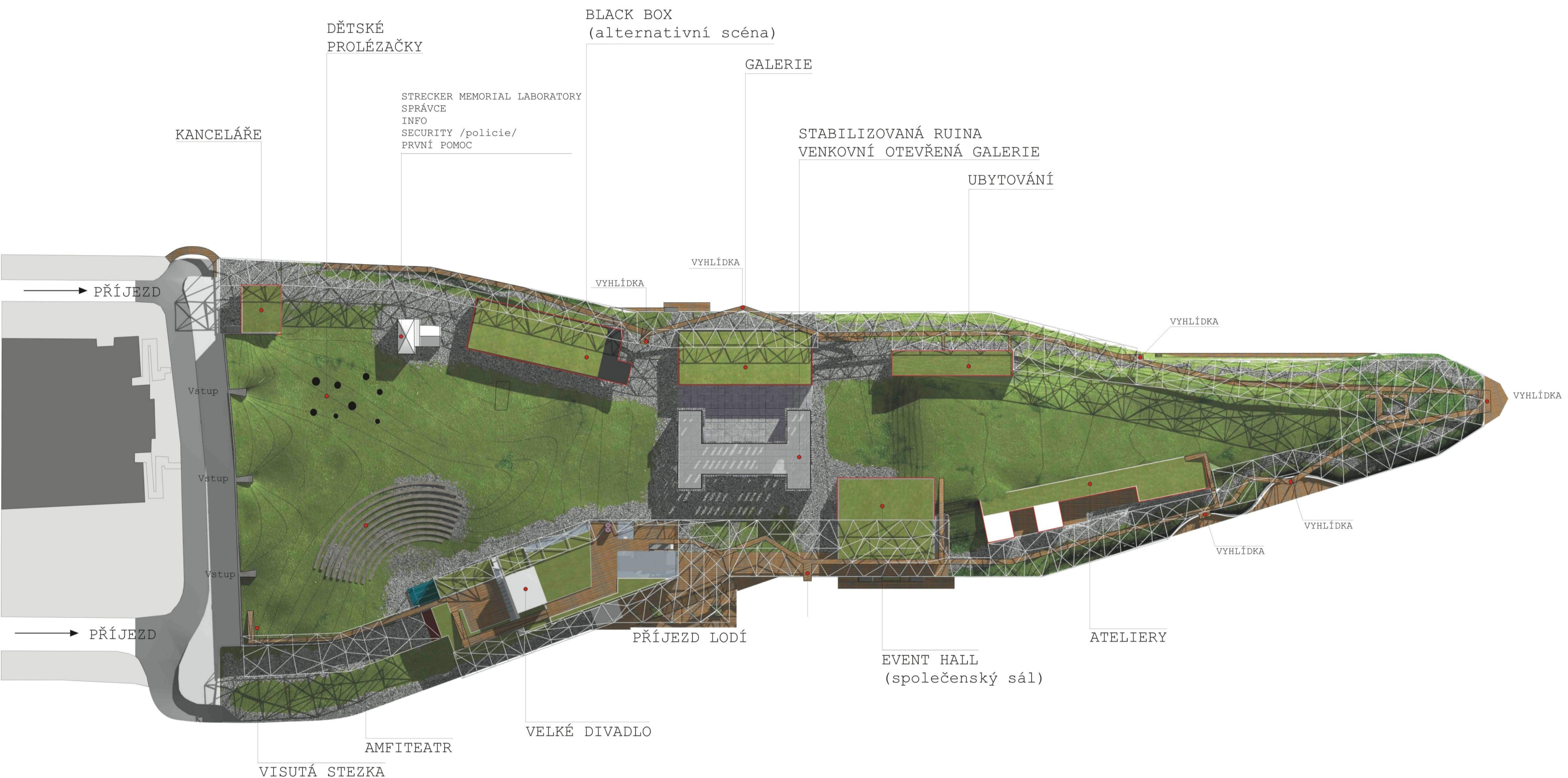
Temporary housing for visiting artists; k dispozici 14 plně vyb. místností (2 lůžka, WC, sprcha, kk), každý 5x7,5=37,5 m²

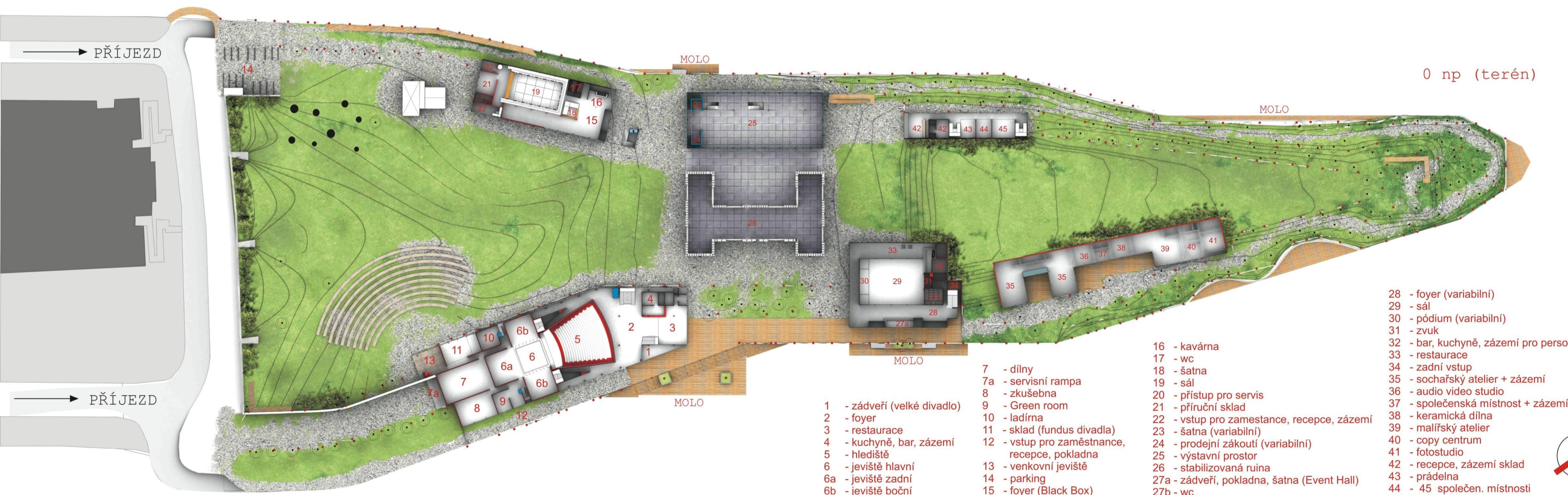
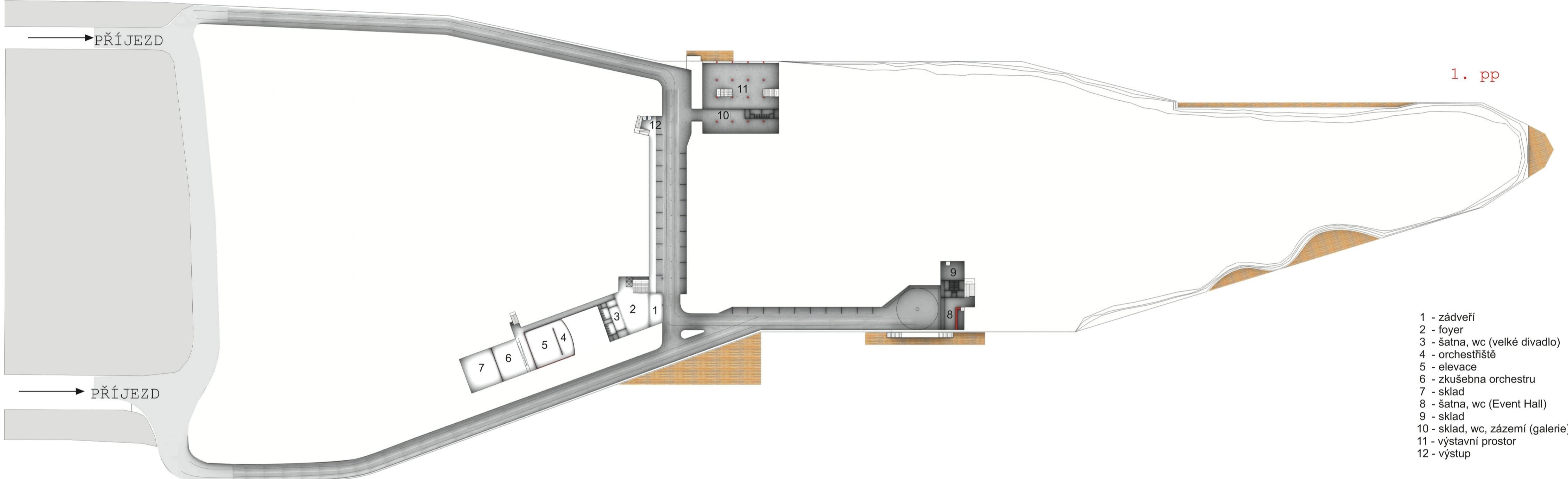
- celkem obytný prostor (2 patra) 2x 480 m²

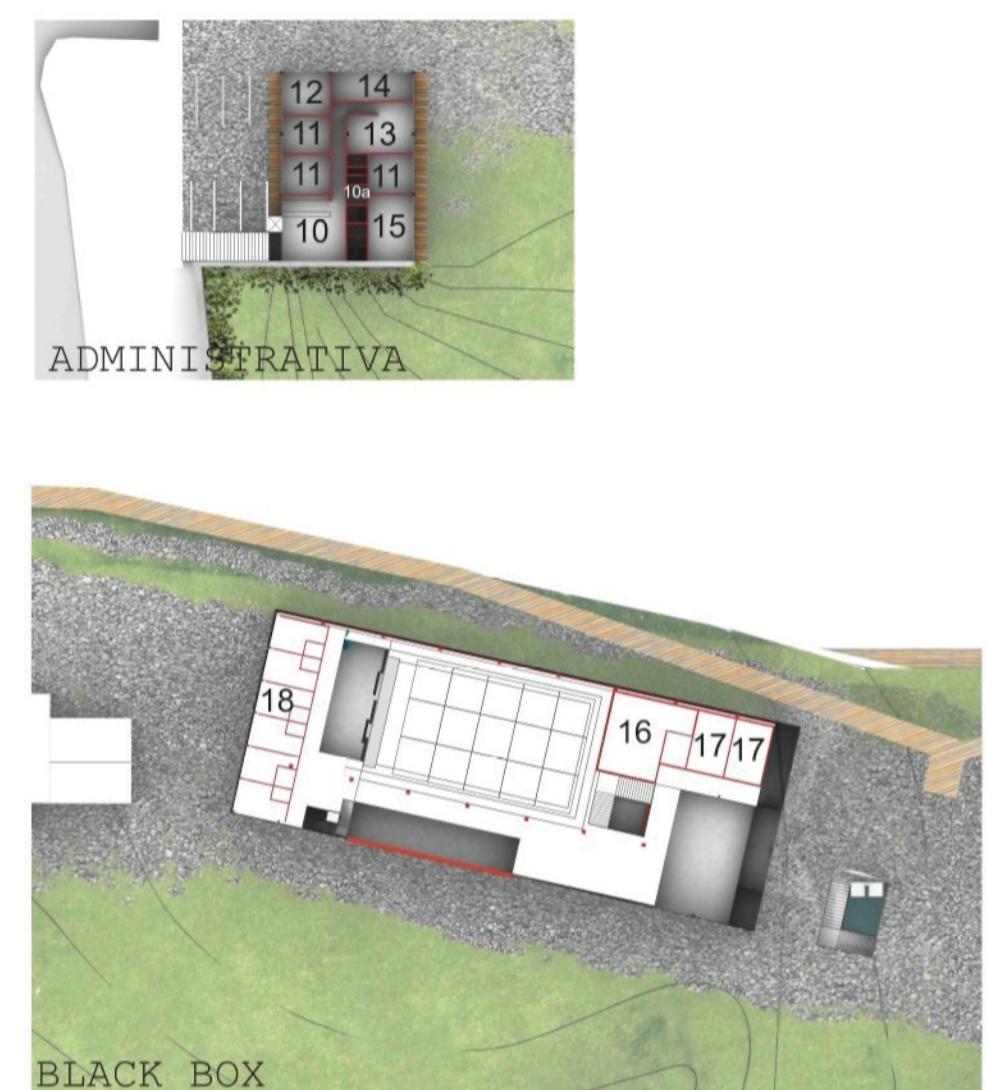
The Roosevelt Island Universal Arts Center - FATUL 2005/2006 - Jakub Hlaváč - ved.dipl.práce: prof.ing.arch.akad.arch.J.Suchomel

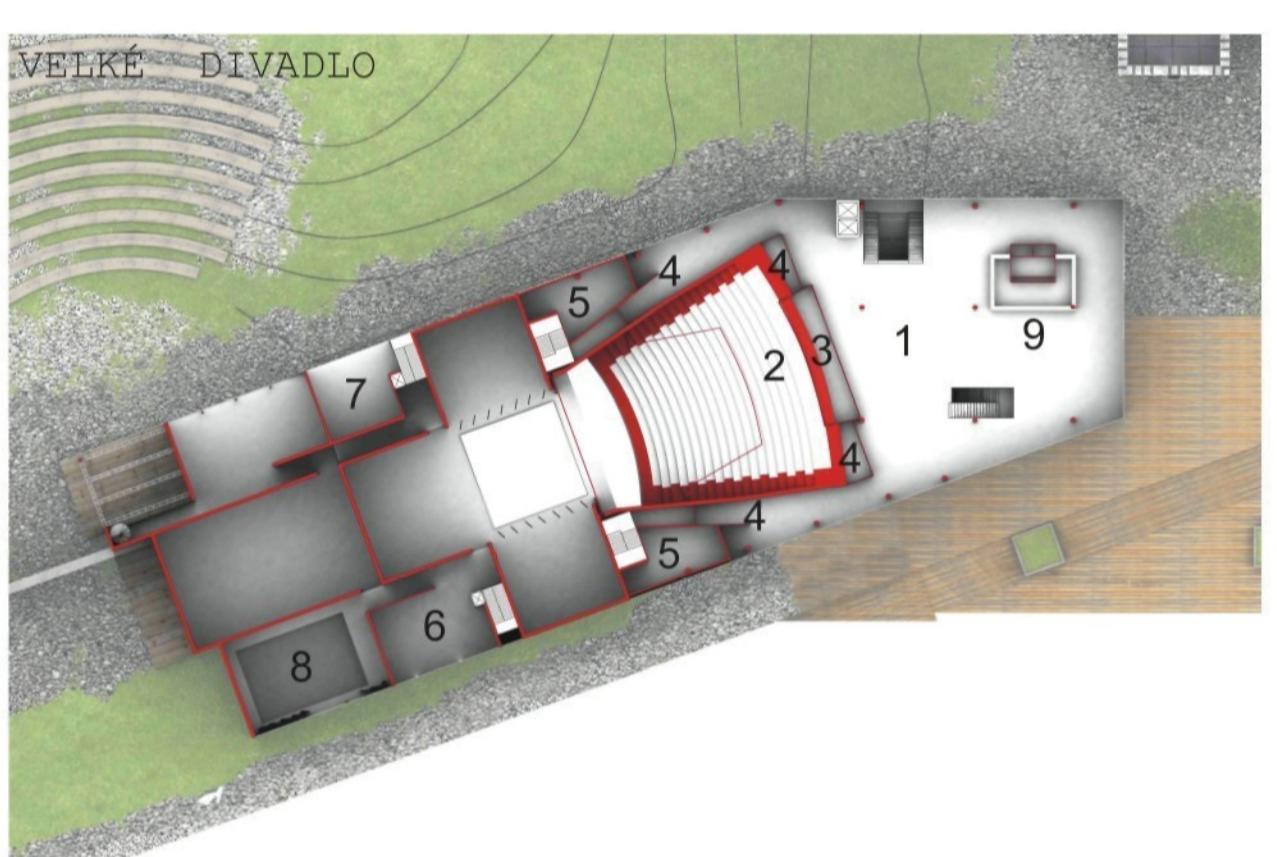

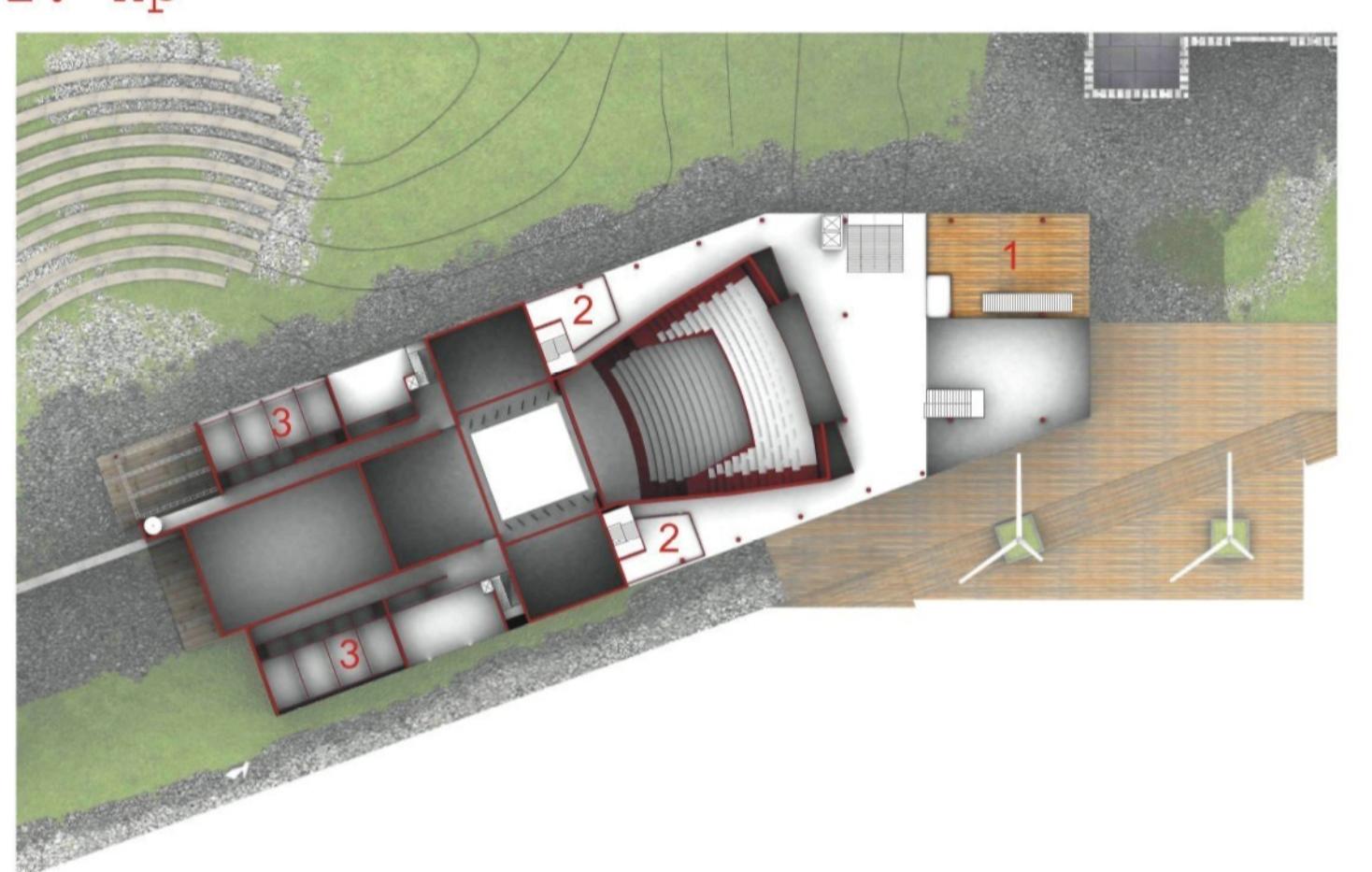
1. np

1. np

2. np

3. np

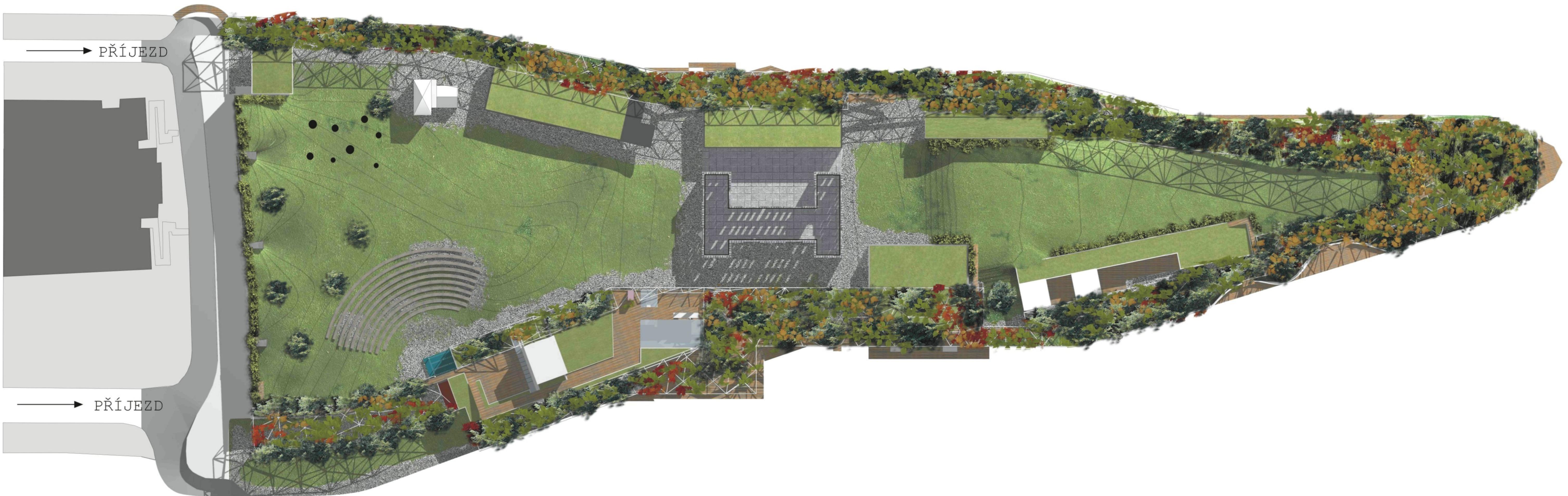
1. np = 2. np
UBYTOVÁNÍ
- 1 - foyer
 - 2 - balkon (hlediště)
 - 3 - zvuk
 - 4 - akustické zádvíř
 - 5 - wc
 - 6 - vlásenkárna, maskérna
 - 7 - korepetice
 - 8 - zkoušebna (ochoz)
 - 9 - bar, zázemí
 - 10 - vstup, recepce, čekárna

- 11 - kanceláře
- 12 - server, počítače
- 13 - denní místnost, kuchyně
- 14 - archiv
- 15 - zasedací místnost
- 16 - režie
- 17 - kanceláře
- 18 - šatny
- 19 - dvoulůžkové pokoje, zázemí kuchyňka

- 1 - terasa
- 2 - wc
- 3 - šatny

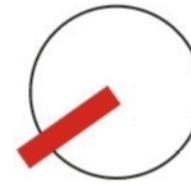
- 1 - kanceláře
- 2 - šatna techniků
- 3 - výstup na terasu
- 4 - střešní terasa

Celkový nadhled

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

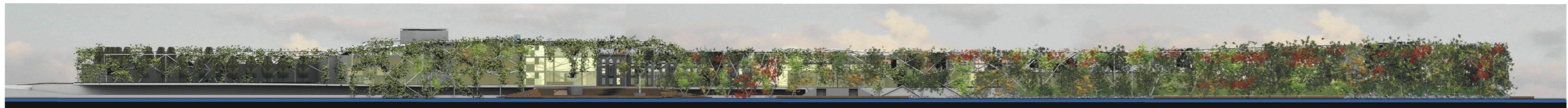
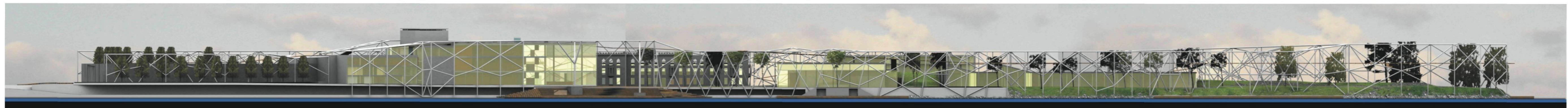
POHLED OD QUEENSU

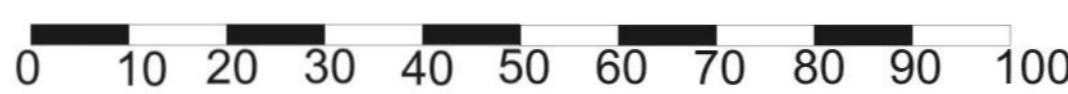
POHLED OD SEVEROVÝCHODU

POHLED OD JIHOZÁPADU

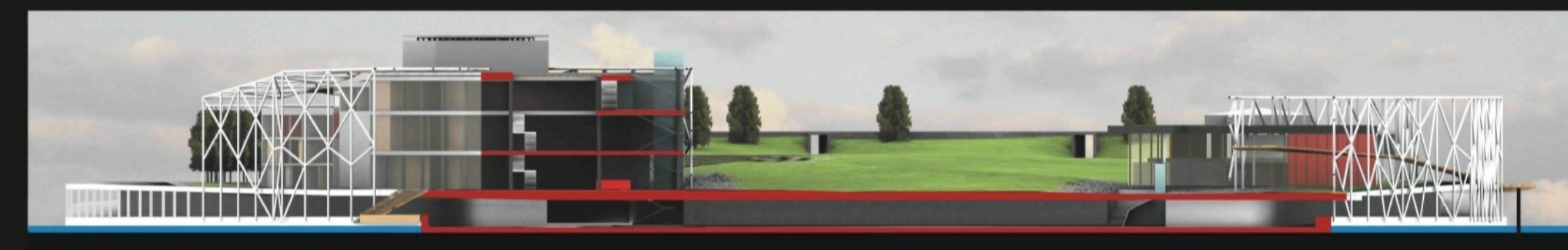

POHLED OD MANHATTANU

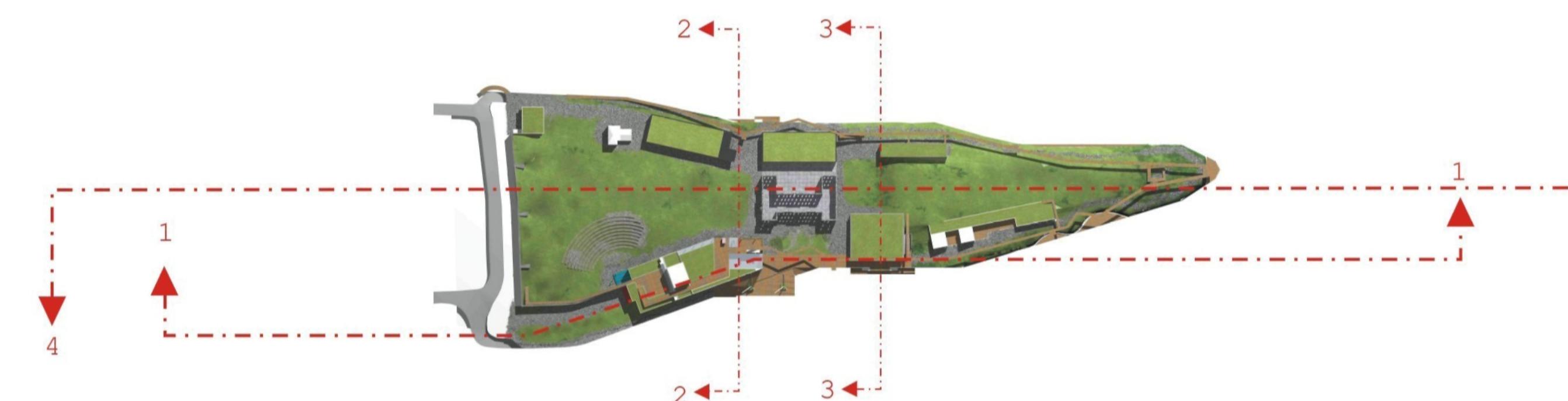
Podélnej řez 1

Příčný řez 2

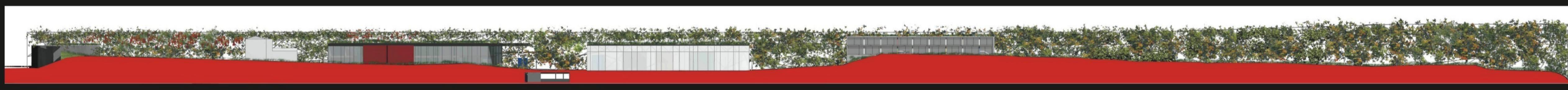
Příčný řez 3

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

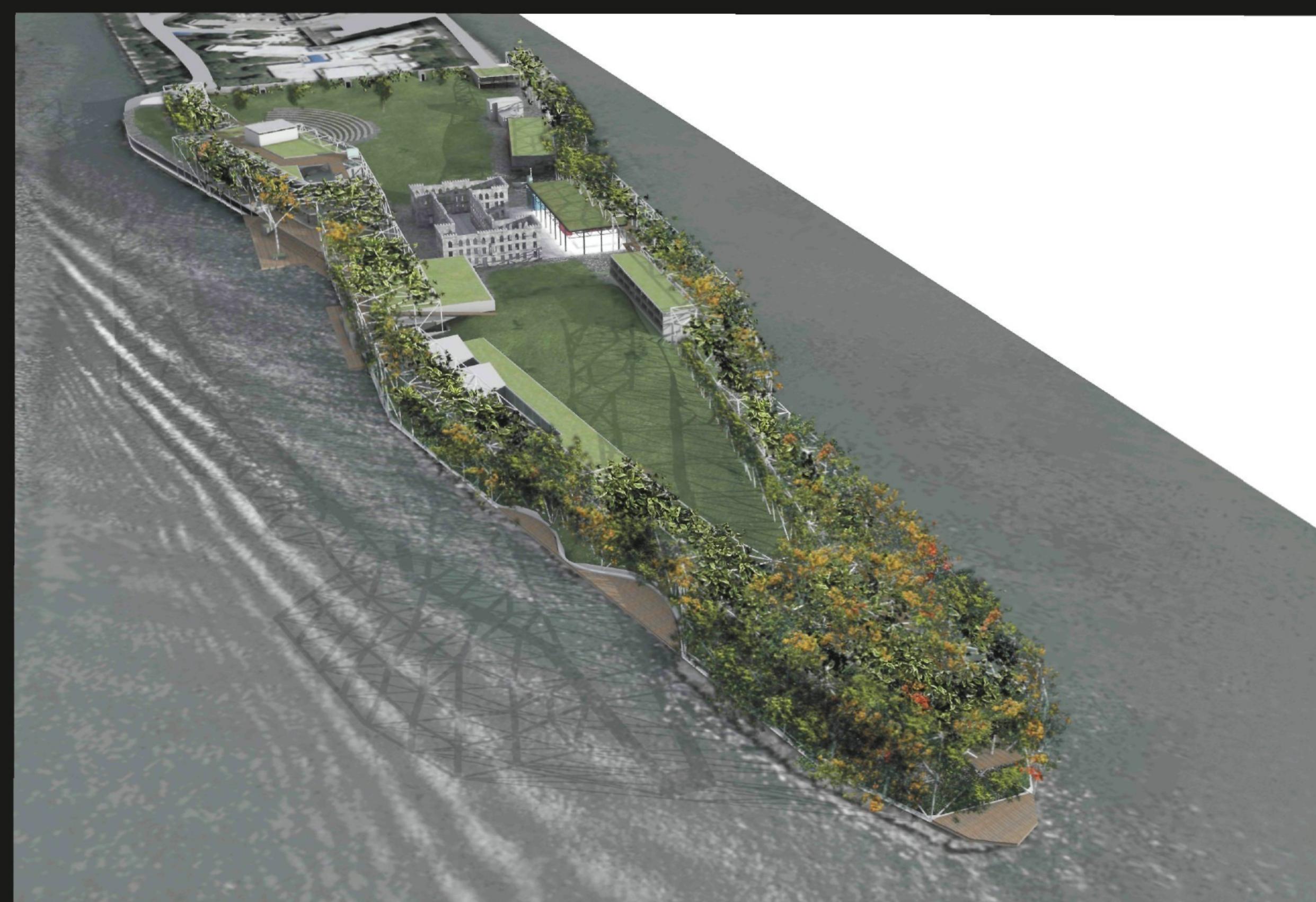
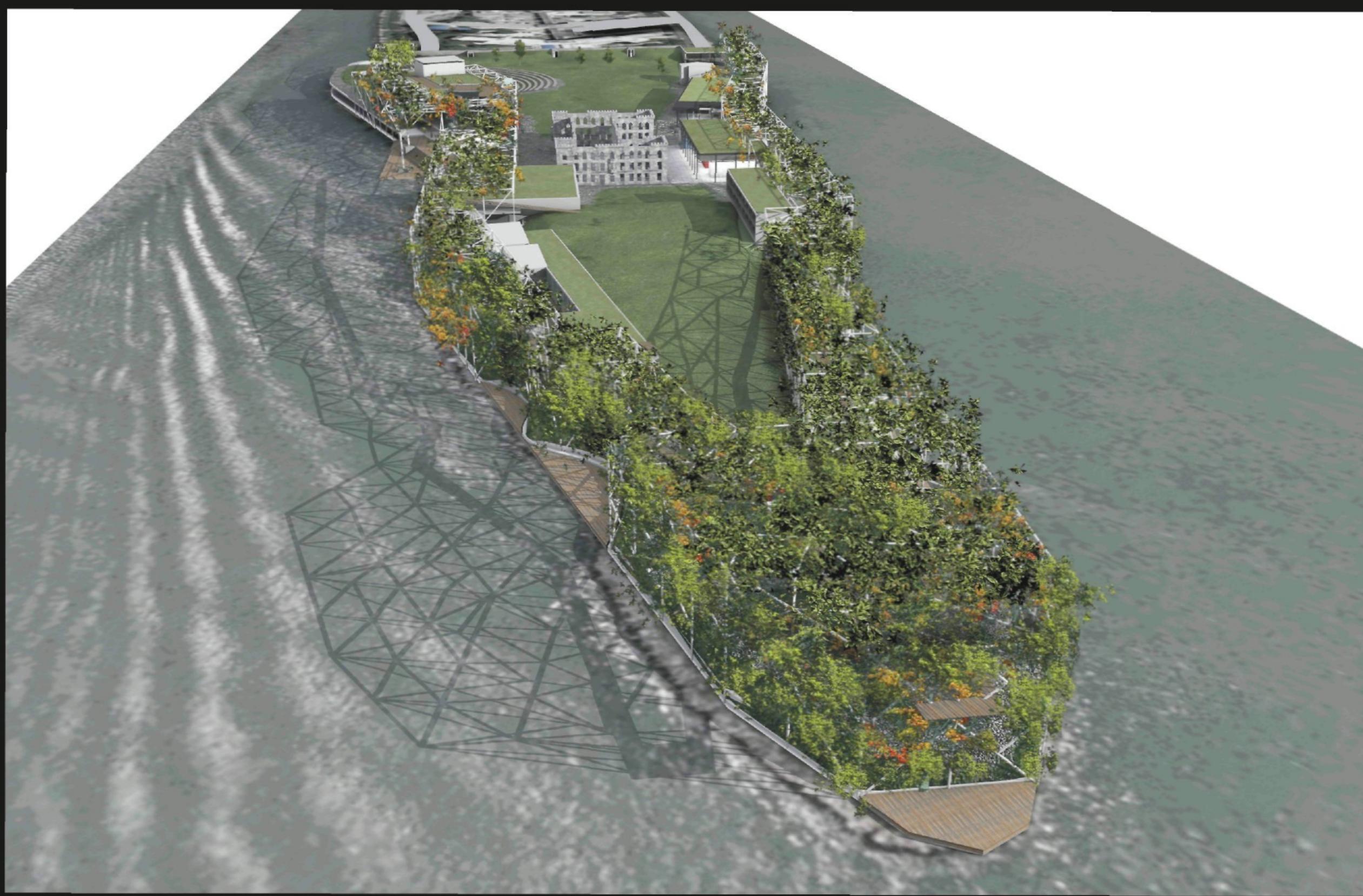

podélnej řez 4

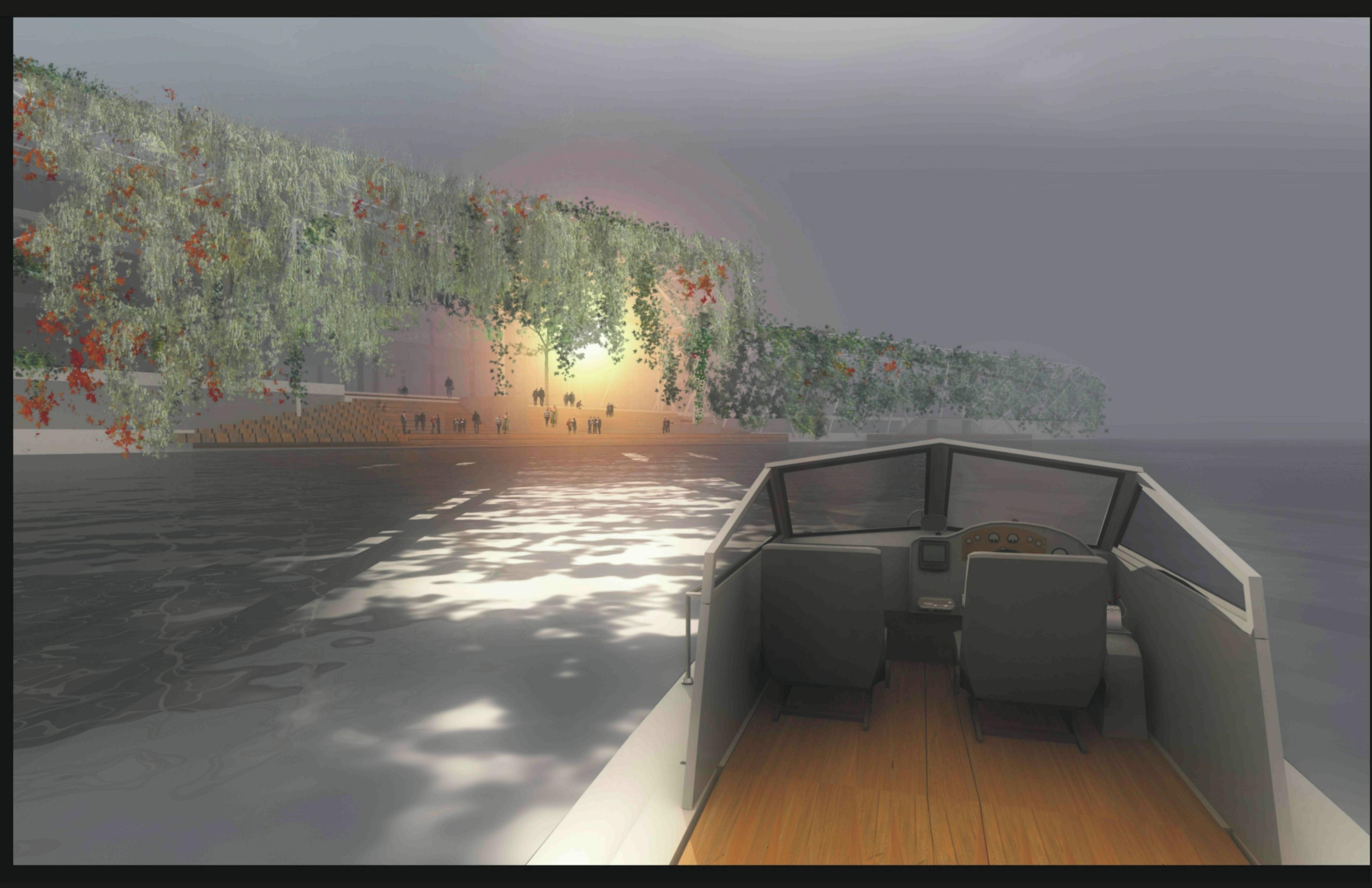

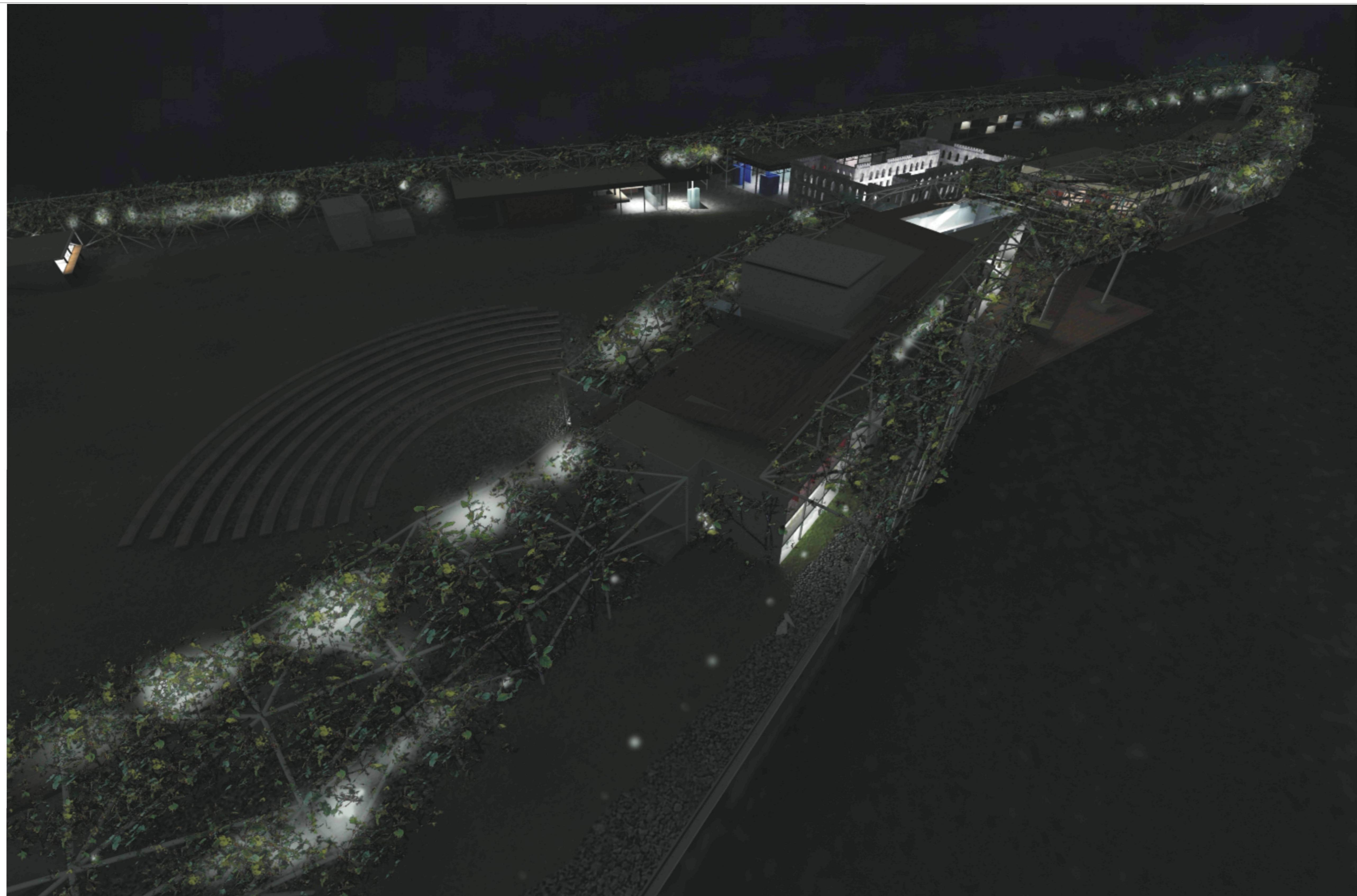
podélnej řez 3

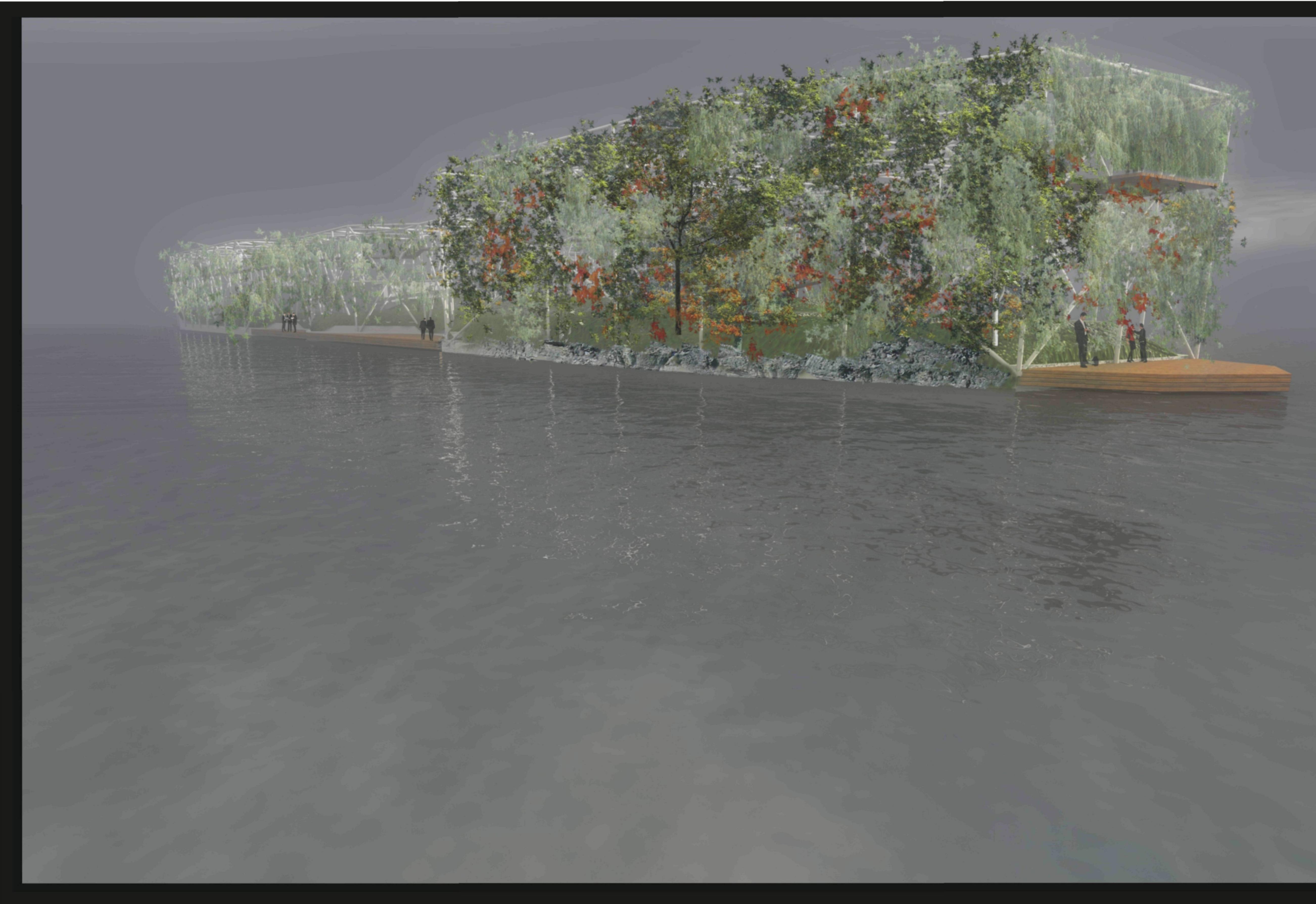

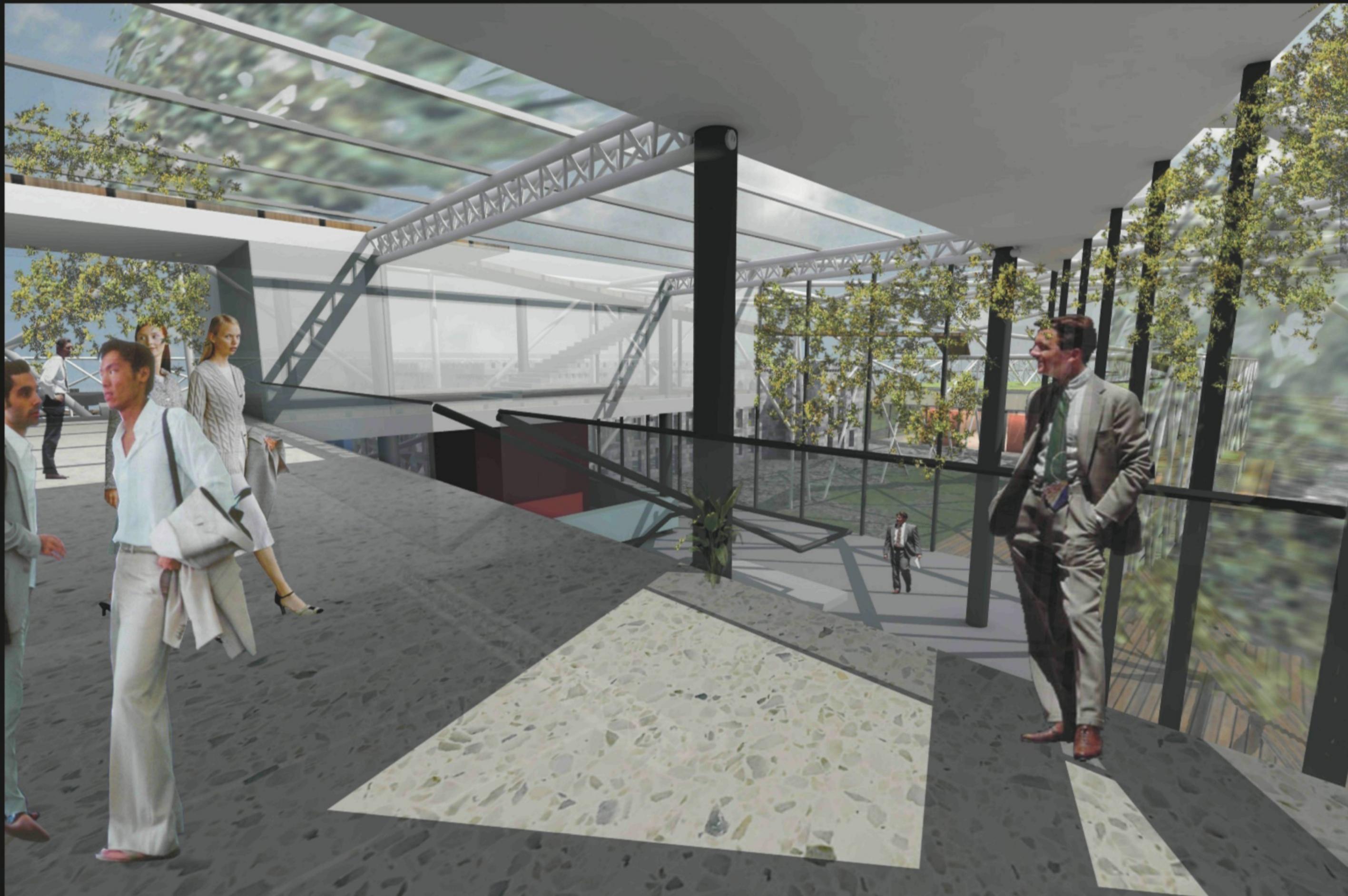

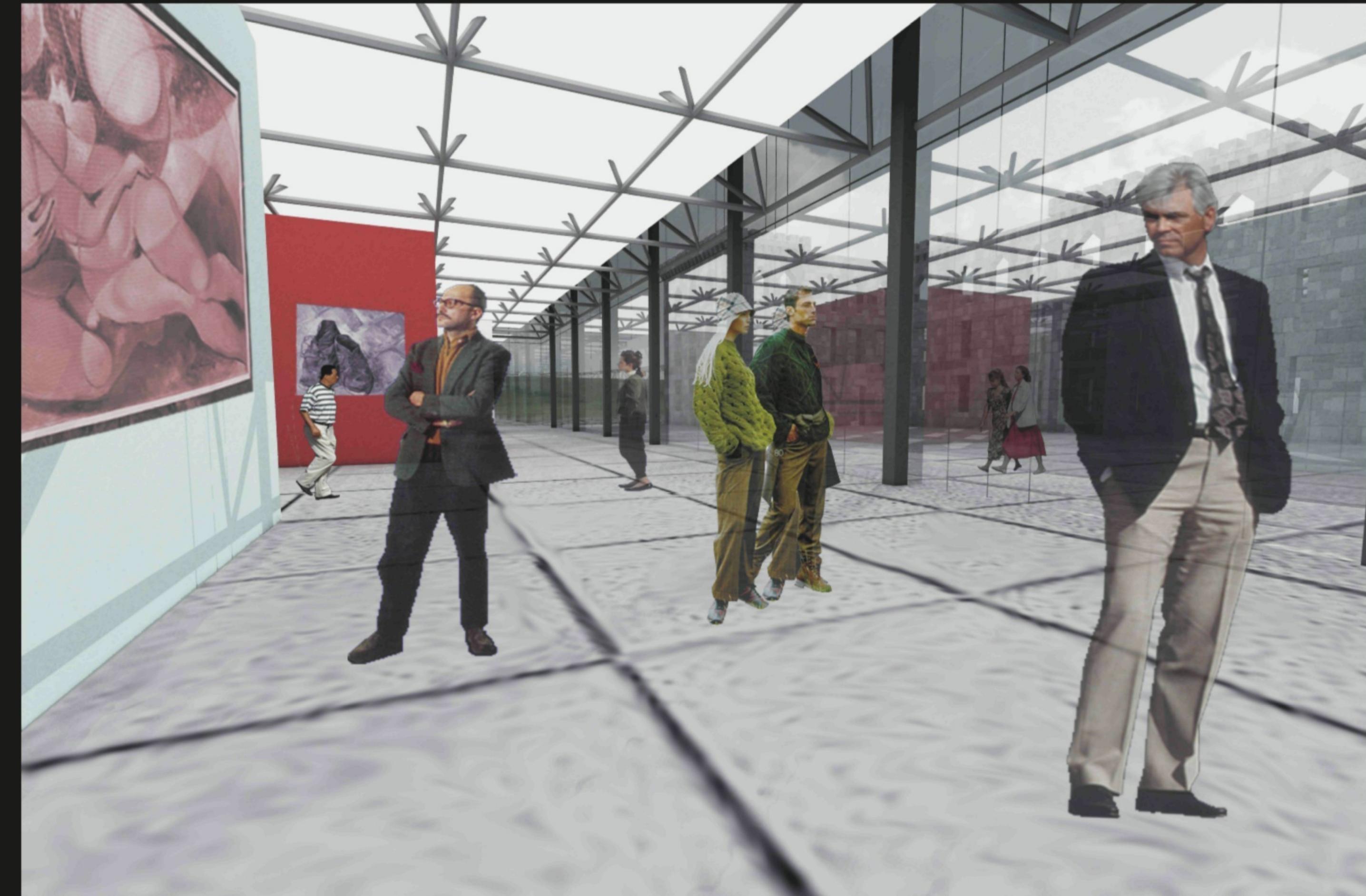

Foyer velkého divadla 2np

Interier galerie

